

DE LAATSTE DOET HET LICHT UIT

Door Luc KERKHOF

ROLVERDELING:

(4 D & 4 H)

JESPER : 60, stationschef
IRMA : 55, zijn vrouw
HUGO : 35, zijn zoon
KELLY : 25, krantenmeisje
BANNE : 40, clochard
NETTE : 75, reiziger
SUZAN : 30, hoogzwangere vrouw
TOON PROP : 45, burgemeester

DECOR:

Een treinstation in licht verval.

Links van voor naar achter: deur naar een ruimte waar zich de drankautomaat en toilet bevindt, houten zitbank, krantenkiosk. Fond: deur naar perron waarvan het bovenste deel uit mat-glas bestaat. Rechts van voor naar achter: algemene ingang waarvan het bovenste deel eveneens uit mat-glas bestaat, houten zitbank, loket. Ook in het midden van het vertrek staan er twee houten zitbanken met de rug tegen elkaar. Achter het loket is een wandkapstok voorzien.

De L-vormige krantenkiosk wijst naar rechts zodat we elke handeling achter de toonbank kunnen volgen. Men kan dus langs beide kanten achter de krantenkiosk. Er ligt een overvloed aan kranten, tijdschriften en weekbladen uitgestald.

Het loket wijst naar links. Er is op ooghoogte een redelijke grote opening voorzien waardoor lichamelijk contact tussen de persoon achter het loket en de reiziger mogelijk wordt. Men kan enkel achter het loket langs links, waar een zwaaiertje is voorzien.

Ergens tegen de muur hangen de vertrekuren van de trein en verschillende affiches met betrekking tot de openbare diensten. Het hele interieur kan duidelijk een laagje verf gebruiken.

NOOT:

Een voorbijrazende trein is te realiseren door gebruik van aangepast licht en geluid.

EERSTE BEDRIJF**LATE NAMIDDAG**

(Banne ligt te slapen op de houten zitbank bij deur toiletten. Naast hem op de grond staat een halfvolle fles sherry. Hij hoest rochelend, keert zich op z'n andere zijde en slaapt verder. Hij draagt een zwarte baret, heeft een stoppelbaard, rotte tanden, draagt een versleten gabardine, handschoenen waarvan de vingers zijn weggesneden en heeft zich op 't eerste zicht in geen jaren gewassen. Banne slaat in z'n slaap met de baret naar een vlieg. Kelly stopt het laatste snoep uit haar krantenkiosk in twee tassen en bevestigt stiekem een plakkaat boven het loket waarop staat geschreven in drukletters "NOG VELE JAREN, JESPER". Jesper, gekleed in de ambtskleding van een stationschef, komt moedeloos binnen langs het perron)

JESPER: (als zijn oog op het plakkaat valt) Oh, dat pakt me nu echt, Kelly. (haalt het plakkaat eraf) Dat was toch niet nodig.

KELLY: Ge gaat toch met pensioen, hé Jesper.

JESPER: Ja, spijtig genoeg wel. (monstert het algemeen interieur) Kunt ge nu geloven dat dit oud station gaat gesloopt worden, en dat ik hier seffens voor de laatste keer moet gaan afsluiten? Na 40 jaar trouwe dienst. 40 jaar, weet ge wat dat is! Dat is een heel mensenleven! (haalt een brief uit zijn binnenzak) Hier is 'm, mijnen brief van den NMBS. (leest) Geachte heer Van Barneveld, met deze wil de nationale maatschappij der buurtspoorwegen u nogmaals bedanken voor bewezen diensten. 40 jaar vlekkeloze dienstjaren getuigen van een grote inzet en een sterk gevoel voor stiptheid. Als dank staat de maatschappij er op u als stationschef een afscheidspremie te overhandigen. Daarom...

KELLY: (belet hem van verder te lezen) Jesper, ge hebt die brief al zes keer voorgelezen.

JESPER: (krijgt het even moeilijk) Wie had dat ooit gedacht?

KELLY: Dat is toch een eer, zo'n afscheid.

JESPER: Voor mij niet, Kelly. Ge wordt afgeschreven hé! Wat moet ik nu gaan doen? Gaan vissen? Wortelen en ajuin gaan kweken in mijnen hof? Of elke dag alle gazetten lezen?

KELLY: Wat moeten andere mensen doen als ze met pensioen gaan?

JESPER: Dat is anders. Dit station is van mij! Verstaat gij dat! Ik kan dat hier toch zó niet achterlaten!

KELLY: Wanneer beginnen ze met den afbraak?

JESPER: Volgende week kunnen ze hier al staan met den bulldozer. En binnen de kortste keren ligt mijnen tempel hier tegen de grond. Daar beseft geen mens wat hier allemaal gebeurd is de voorbije 40 jaar! Hier waren feestjes, afscheidstragedies, zelfs nen overval twee jaar geleden...! Maar dat interesseert hen in Brussel niet! Voor hen is dat hier maar een station als 'n ander!

(Banne niest op de achtergrond)

JESPER: (ad Banne) En daar..., met die soort, wat moet daar mee gebeuren? Creperen van honger en kou?

KELLY: Daar kunt gij toch niet van wakker liggen hé.

JESPER: Neenee, dat weet ik ook wel. Maar ge begint u na al die jaren te hechten aan die sukkelaars. Dat zijn ook mensen van vlees en bloed hé.

(Jesper probeert Banne te wekken. Banne slaat in z'n slaap met z'n baret naar

Jesper want hij denkt dat het de vlieg is die hem stoort)

JESPER: Banne..., wordt eens wakker!

BANNE: (nog slaperig) Heu...?

JESPER: Ik moet gaan afsluiten. Mijne winkel gaat dicht. Voorgoed!

BANNE: (veert recht) En wij dan...?

JESPER: (tot Kelly) Ik heb 't daar moeilijk mee hé.

KELLY: (tot Banne) Ge moet ergens anders gaan slapen!

BANNE: (zet zich recht) Maar 't is putteke winter! 't Vriest stenen uit de grond!

JESPER: Da's mijn schuld niet. En anders vraagt ge maar aan die van hier boven of dat Hij z'n chauffage wat hoger wil zetten!

BANNE: Waar moet ik dan nu naartoe?

JESPER: Ge kunt ginder onder de brug gaan slapen.

BANNE: En mijn valling die maar niet wil genezen...?

KELLY: Ge kunt ook gaan aankloppen bij 't OCMW.

BANNE: Nee, daar blijf ik weg.

JESPER: Waarom? Het OCMW is er toch voor sukkelaars als gij?

BANNE: Die stellen te veel vragen naar m'n goesting.

KELLY: (tot Jesper) Kunt ge daar nu een touw aan vastknopen? (tot Banne) Ge krijgt daar eten en geld, zomaar...! Pak 't dan toch aan! (af naar toiletten, laat de deur open)

BANNE: (roept haar na) Is zakkenrollen misschien een zonde als ge honger lijdt?

JESPER: Nee, maar gij plundert alles! De rijke zowel als de armen. Ge moet leren om een onderscheid te maken. Iemand die moet werken van 's morgens tot 's avonds verdient niet dat 'm bestolen wordt door gasten al gij!

BANNE: Hoe kan ik nu weten of ze rijk zijn of niet? Die hebben geen plakkaat op hunne rug, hé Jesper!

JESPER: Dat ziet ge toch. Aan hun gouden oorbellen, hun gouden horloges en aan hun dure braceletten!

(Banne trekt een willekeurige krant uit de kiosk en bladert door. Kelly komt binnen met drie plastic bekervulders gevuld met koffie en presenteert er eentje aan Jesper. Ze merkt dan dat Banne in een krant leest)

KELLY: (roept ad Banne) Héla, van mijn gazetten blijven hé!

BANNE: Denkt ge dat de letters verdwijnen als ik in die gazet lees? (gooit de krant terug en neemt een modedirectory)

KELLY: (geeft een koffie aan Banne, draait bij) Ge moogt alles hebben, wete gij dat! Vanaf nu zijn we "closed"!

BANNE: Och gij, gierige pin...!

KELLY: Hoor dat aan, hoor dat aan! Nu is meneer nog niet content.

BANNE: Nu wel, nu dat de zaak hier wordt opgedoekt. Maar ge hebt jaren van uw neus gemaakt als ik nog maar efkes een van uw gazetten aanraakte!

KELLY: Als gij een gazet aanraakt dan is ze ook niet meer te lezen. (ad verfrommelde krant) Wie leest nu zó een gazet?

BANNE: Ze plooiën die gazetten verkeerd op! (bladert door het modeblad)

KELLY: En ik vraag me wel af wat u interesseert in dat modeblad. Of zijt ge misschien aan 't kijken naar wat er deze avond op den televisie is?

BANNE: Kelly, ik ben zakkenroller en ne zakkenroller moet weten wat volgend jaar mode wordt. (drinkt ondertussen van z'n koffie)

KELLY: Waarom...?

BANNE: Als zakkenroller moet ik toch weten waar volgend jaar de zakken staan zeker! Dan kan ik al wat trainen! (hervalt in een niesbui)

KELLY: (houdt zijn beker opzij) Pas op, alles vliegt in uwe koffie! Vuile plekpot...!

(Banne maakt zich gereed om te vertrekken)

BANNE: (schudt hem nog een hand) En voor u nog veel goei jaren, hé Jesper. En geniet maar een beetje van uw pensioen. En bedankt dat ik al die jaren hier in uw station mocht slapen!

JESPER: Ik had gehoopt dat mijn station nog zou openblijven, maar m'n bazen in Brussel hebben daar anders over beslist. Sorry Banne. Ik kan er ook niks aan doen.

BANNE: Als dank heb ik nog een kleine cadeauke voor u.

JESPER: Ook gepikt?

BANNE: Zoiets vraagt ge toch niet als ge ne cadeau krijgt hé. (haalt een piepklein bloempotje met plantje uit de zak van z'n gabardine) Alstublieft! Maar ge moet het een beetje water geven want 't laat z'n oorkes hangen.

KELLY: Da's maar gelijk gij!

JESPER: Merci. Dat pakt mij nu echt! Dat had ik van u nooit verwacht.

(Jesper stopt het bloempotje in zijn schaftzak. Banne knoopt z'n sjaal dicht en niest)

JESPER: Soigneur u maar een beetje. Ze voorspellen nog dagen vrieskou.

BANNE: Zone bink als ik krijgen ze niet kapot.

JESPER: Wacht maar tot vannacht als ge onder de brug ligt te slapen en uw vingers en uw tenen worden wit van de kou.

BANNE: Dan zullen we den binnenkant wel op tijd smeren...! (drinkt een scheut van zijn fles) Saluut, en tot in de hel hé! (af met fles langs buitendeur)

JESPER: (tot Kelly) Kunt ge geloven dat den Banne z'n bloempotteke mij veel meer waard is dan die vette afscheidspremie van mijne werkgever! Ik mag er niet te veel aan denken want seffens schiet ik hier nog uit m'n krammen!

KELLY: Dat hoeft gij allemaal niet meer in uwe kop te steken. Gij moet alleen aan uw pensioen denken.

JESPER: Is dat rechtvaardigheid, zo'n sukkelaars op straat zetten...?

KELLY: Och, zo'n gasten gelijk den Banne trekken hunne plan wel.

JESPER: En als 'm morgenvroeg stijf doodgevroren ligt onder de brug?

KELLY: Dan zou dat nog goed uitkomen. Dan heeft 'm zelfs geen kist meer nodig om begraven te worden.

JESPER: Waarom niet?

KELLY: Nog een punt eraan en dan kunnen ze 'm recht in de grond kloppen!

(Jesper vergrendelt de deur naar perron en hangt er een bordje aan waarop gedrukt staat "GESLOTEN". Ook aan de buitendeur hangt hij een dito bordje)

JESPER: Hoe voelt gij u op deze laatste dag?

KELLY: Voor mij is dat niet zo erg. Ik werk hier nog maar vijf jaar.

JESPER: Hoe gaat gij nu aan uwe kost komen?

KELLY: Och, ik verdien 's avonds nog een centje bij als danseres in een bar. En dat betaalt niet slecht.

JESPER: Ge zijt ook een pronte vrouw, hé Kelly!

KELLY: (beetje geflatteerd) Da's ook de eerste keer dat gij dat zegt op al die jaren.

JESPER: Ik meen 't, als ik terug jong was dan zou ik niet verzinnen.

KELLY: Daar zijn nochtans gepensioneerden die beter presteren dan de jonge gasten.

JESPER: (slaat z'n armen om haar schouders) Ik zal u missen.

KELLY: Ge moet maar eens afkomen naar "The moonlight". Dan zal ik voor u eens

dansen.

JESPER: (aanzelend) Als gij in "The moonlight" danst is dat dan zo... zo met niet veel aan gelijk die op den televisie?

KELLY: Dat begin met véél aan, maar dat eindigt met niks aan!

JESPER: Amaai!

KELLY: Wat gaat ge nu doen met al uw vrije tijd?

JESPER: Hobby's hé.

KELLY: Wat voor hobby's?

JESPER: Om eerlijk te zijn, ik heb geen hobby's. De trein beheerst zowat m'n hele leven. Ik dreig gewoon in een zwart gat te vallen!

KELLY: Dat ligt aan u zelf hé.

JESPER: Binnen drie maanden hoort ge over mij niet meer klappen!

KELLY: En uw vrouw dan?

JESPER: Ons Irma? Daar heb ik weinig aan. Die bemoeit zich te veel met de politiek. Ze is tegenwoordig ook heel weinig thuis.

KELLY: Waar zit ze dan?

JESPER: Bij Toon Prop hé.

KELLY: Bij de burgemeester? Wat doet die daar?

JESPER: Ons Irma is van zijn partij hé. Ge moet haar maar eens horen stoeffen over Toon Prop. Ze doet precies of dat 't nen heilige is. Weet ge dat die elke keer mee naar zijn vergaderingen gaat tot kot in de nacht.

KELLY: Is dat echt? (insinueert) Ze gaat er toch voor niks anders naartoe...?

JESPER: Wat bedoelt ge daarmee?

KELLY: Ge weet toch dat Toon Prop z'n handen niet kan thuishouden. Ik heb 'm ene keer in "The moonlight" gehad, amaai...!

JESPER: Neenee, zoiets doet ons Irma niet.

KELLY: Kijk toch maar goed uit uw ogen!

JESPER: Waarom is ons Irma dan zo blij omdat ik met pensioen ga? En wees nu eens eerlijk, welke gezonde vent met goei ogen in zijne kop wilt er nu een slipperke maken met zonen Brabander gelijk ons Irma? Veel schoon is er ook niet aan hé. Ge moet haar eens zien in hare blote..., sexy is wel iets anders hé. Nochtans denkt ze dat ze schoon is. En ge moet er eens mee gaan winkelen. Amaai! Die durft op de Meir in Antwerpen een ander vrouw aanklampen en vragen wat hare bontjas gekost heeft! Maar dan schiet ik meestal de dichtstbijzijnde winkel binnen zodat ze mijn gezicht niet kunnen zien!

KELLY: Irma is toch een vrouw die leeft, hé Jesper.

JESPER: Ja, maar dat is dan ook alles. Daar is maar één ding schoon aan..., haar ellebogen! (met gebaartje van wroeten) Om ermee te werken, verstaat ge! De rest..., dat is niks om over naar huis te schrijven. Soms denk ik dat ze niet zou misstaan naast het standbeeld van Rubens! (imiteert standbeeld, dan speels op rijm) Hier leefde en werkte Irma Van Barneveld, een groot balkon maar nen ijsberg die niet smelt!

(Kelly wordt geplaagd door een bromvlieg en slaat er naar)

KELLY: Nu zit hier nog een bromvlieg binnen.

JESPER: Zèg, die moet nog dood alvorens ik hier vertrek hé. Die vlieg gaat niet denken dat ze mijn station gaat onder kakken als ik er niet ben hé!

KELLY: (trekt haar jas aan en geeft Jesper afscheidskusjes) Allé, ik ben ermee weg. Ge komt me maar eens opzoeken in "The moonlight"! En zorg dan dat ge op de eerste rij zit.

JESPER: Als ons Irma te weet dat ik daar binnenkom dan trekt ze mijne kop uit!

KELLY: Dan komt ge maar eens af als zij 't nog eens druk heeft met hare burgemeester!

JESPER: (ad kiosk) Gaat ge die gazetten hier laten liggen?

KELLY: Die kan mijne leverancier zelf komen halen. Mijn contract is afgelopen om vijf uur!
Allé, saluut hé Jesper, en we zullen elkander nog wel eens tegen 't lijf lopen hé. (af met twee volle tassen)

(Jesper trekt z'n treinjas uit en zet z'n kepie af. Hij verwisselt met z'n gewone jas, opent schaftzak, drinkt nog een scheut koffie uit thermos en kijkt nog eens rond)

JESPER: (mijmerend) Waar is de tijd? Zes boeken kan ik schrijven over wat er hier allemaal gebeurd is!

(Irma komt binnen. Het is een bazig type, draagt een excentrieke hoed waarop een nepvogel prijkt. Ze is goed voorzien van schmink, gouden ringen en parelsnoeren)

IRMA: Zijt ge gereed, Jesper?

JESPER: (verbaasd) Irma...? Wat komt gij hier doen...?

IRMA: Omdat 't uwen laatste dag is kom ik u vergezellen naar huis!

JESPER: Voor die paar honderd meter dat wij hier vandaan wonen?

IRMA: Ja, wij gaan samen te voet naar huis.

JESPER: Dat hebt ge in die 40 jaar nog nooit gedaan!

IRMA: Ge gaat toch ook maar ene keer met pensioen zeker.

JESPER: En wat hebt ge daar op uwe kop staan?

IRMA: Ik heb nog rap ne nieuwe hoed gekocht tegen dat gij met pensioen ging. Is 'm niet prachtig? Exclusief!

JESPER: (te luid bij zichzelf) Ik zou niet in die vogel z'n plaats willen zijn!

IRMA: Ik zal maar doen of ik dat niet gehoord heb zeker!

JESPER: (zuchtend) Ja, dat was dan mijnen laatste dag hé.

IRMA: We hebben thuis een gezellig feestje voorzien. Onze Hugo is er ook al met z'n nieuwe vriendin.

JESPER: En, is 't de moeite?

IRMA: Ja, 't is een intelligente vrouw. En ze spreekt op de letter hé!

JESPER: Wat een geluk, dan moet ik er niet veel tegen zeggen! Ze zal mij toch niet verstaan.

IRMA: 't Is de dochter van nen advocaat uit de stad. Enige dochter hé, weet ge wel...!
(gebaartje van veel geld)

JESPER: Hoe ziet ze er uit?

IRMA: Slank, schoon en verzorgd. Da's nogal iets anders dan zijn Ex!

JESPER: Ik kwam anders goed overeen met zijn Ex.

IRMA: Die was veel te simpel voor onze Hugo. Zij kon de veelbelovende carrière van onze zoon niet aan. Dat moet ge toch toegeven, hé Jesper!

JESPER: De mensen zijn niet meer content! Ze leven als konijnen. Heeft één van de twee partners eens ne mindere dag dan vliegt 'm buiten. En op ne wip zit den andere bij iemand anders in 't bed! Dan versta ik toch niet zenne.

IRMA: Hoe zit 't? Zijt ge gereed? Ge moest toch maar tot vijf uur blijven hé. Vooruit, sluit af en we zijn weg!

JESPER: Nee!

IRMA: Hoe nee...?

JESPER: Ik wil eerst nog eens efkes rondkijken.

IRMA: Daar hebt ge zoveel tijd voor gehad. Meneer gaat met pensioen en nu wilt 'm nog eens rondkijken!

JESPER: Dat is hier geen wachtkamer van de ziekenkas hé! Dat is hier een treinstation.

MIJN station...!
 IRMA: (verbetert) "WAS"... Jesper! Dat WAS hier een station. Ze moesten al de krotten gelijk deze in heel België met de grond gelijk maken!
 JESPER: Ik heb hier potverdekke meer gezeten dan...
 IRMA: (onderbreekt) Jesper, doe eens voort alstublieft!
 JESPER: Ja Irma, en begint niet te zagen hé op mijnen laatste werkdag!

(Jesper treuzelt te lang. Hij kan maar moeilijk afscheid nemen van z'n station)

KELLY: Die chauffage zal ik ook maar afzetten zeker. (draait achter zijn loket aan een knop, pakt een megafoon op)
 IRMA: Wat gaat ge nu nog doen...?
 JESPER: Dat zult ge rap horen! (roept door de megafoon naar alle windstreken) Het station zal voortaan gesloten zijn. Het station zal... (duwt Irma even opzij) Ga eens efkes opzij, Irma! (brult opnieuw door de megafoon) Het station zal voortaan gesloten zijn. (haalt z'n fluitje boven) En nu wil ik nog eens ene keer op m'n fluitje blazen...! (blaast)
 IRMA: Allé, nu zijn we weg. Inpakken en wegwezen. Kom...!
 JESPER: (op z'n sokken) Irma...?
 IRMA: Ja Jesper, wat nu nog?
 JESPER: (gaat op een bank zitten) Ik zou toch gaarne nog efkes blijven.
 IRMA: (krijgt het op haar heupen) Waarom...? Thuis zitten ze te wachten op ons hé!
 JESPER: En als er toevallig nog eens nen trein moest stoppen en er stappen nog reizigers uit? Ze kunnen niet eens meer binnen in mijn station.
 IRMA: (duwt hem met de neus op de feiten) Hier stoppen geen treinen meer, Jesper! Laat dat nu toch eens doordringen in uw bolleke!
 JESPER: Dat wete gij niet hé!
 IRMA: Doe niet zo flauw, Jesper! En kom mee!

(Jesper zet z'n kepie terug op z'n hoofd en wil z'n treinjasje weer aantrekken)

IRMA: Wat gaat ge nu nog doen...?
 JESPER: Nog ne laatste keer mijne jas aantrekken!
 IRMA: (wil dat beletten) Allé Jesper, de mensen gaan denken dat ge zot zijt!
 JESPER: En van u niet zeker met die gevefde mus op uwe kop! (slaat met z'n pet naar de bromvlieg) En daar zit hier nog een vlieg binnen hé. (raakt bijna de hoed van Irma)
 IRMA: (deinst achteruit) Pas op voor mijne vogel hé...!
 JESPER: Maar gij past voor de mijne niet op!
 IRMA: Waar slaagt dat nu weer op?
 JESPER: Als gij 's avonds naast mij in bed duikt met uw gewicht van twee zakken cement!
 IRMA: Hou nu eens op met zagen en kom mee naar huis! Kom! (pakt z'n hand beet)
 JESPER: Wacht efkes, ik moet mijne schaftzak nog pakken.
 IRMA: Laat die rommel maar hier!
 JESPER: Watte...? Gij zijt zot zeker! Die wil ik inkaderen!

(Jesper verwisselt jas, gaat uiteindelijk mee en dempt het licht volledig. Beiden af langs buitendeur. Even blijft het donker en dan komt Jesper weer binnen onder luid protest van Irma. Jesper steekt het licht weer aan en legt z'n schaftzak op een zitbank)

IRMA: (protesteert hevig) Maar allé nu, Jesper...! Zijt gij terug kinds geworden?
 JESPER: (onvermurwbaar) Nee, nee, nee en nog eens nee...! Ik wil hierblijven! Hoe kan ne

- mens nu z'n station waar dat 'm 40 jaar actief is geweest zomaar ineens achterlaten? Dat moet gij toch ook verstaan, hé Irma! (zet z'n kepie weer op, trekt z'n treinjasje weer aan en zet centrale verwarming weer aan)
- IRMA: Waarom draait gij daar aan die knop?
- JESPER: Ik zet de chauffage terug op.
- IRMA: Voor wie?
- JESPER: Voor mij.
- IRMA: Gij hebt ne slag van ne molen gehad zeker?
- JESPER: Ikke niet! Gij misschien...?
- IRMA: (wil het anders aanpakken, kalmeert hem en zet zich naast Jesper op de bank) Jesper, ik begrijp wat ge nu doormaakt, maar ge moet ook aan mij en aan onzen Hugo denken! Andere mensen zijn blij als ze met pensioen kunnen gaan, maar gij...!
- JESPER: Nee, ikke niet! Da's straf hé!
- IRMA: Gij doet precies of ge gaat sterven op den elektrische stoel als ge hier buiten gaat!
- JESPER: Sterven...! (staart voor zich uit) Ja, dat is ook zo. Als ik hier vertrek dan sterf ik een beetje!
- IRMA: We kunnen samen zo'n schoon dagen tegemoet gaan. Ge kunt tot 's nachts naar den televisie kijken en 's morgens kunt ge uitslapen. Ge kunt gewoon doen waar ge goesting in hebt!
- JESPER: Zjatten en teloren, gij...! Ik zal me thuis vervelen! Tegen de muur omhoog lopen van verveling! En voor de rest, wachten op mijn dood, ja!
- IRMA: Ge kunt mij toch helpen in het huishouden.
- JESPER: Met den afwas of met de strijk zeker? Dat ziet ge van hier!
- IRMA: Wie zegt dat nu!
- JESPER: Met wat dan?
- IRMA: In de politiek van den burgemeester.
- JESPER: Van Toon Prop...?
- IRMA: Vaneigens. Ge kunt folderkes ronddragen, nieuwe leden werven, partijvergaderingen bijwonen...! Als onzen burgemeester ooit senator wordt in Brussel dan zullen wij daar ook goed mee zijn!
- JESPER: Daar denk ik nog niet aan! Weet ge wat uwen burgemeester voor mijn part kan...? (met obsceen gebaar) Den boom in...!
- IRMA: Ge beseft toch wel dat den burgemeester voor ons al veel gedaan heeft.
- JESPER: Voor u wel, ja! Maar voor mij niet!
- IRMA: En voor onzen Hugo dan? Onzen Hugo had nooit z'n diploma van geneesheer behaald als den burgemeester dat niet geregeld had.
- JESPER: Toon Prop regelt alles op een onrechtvaardige manier. Wat den ene teveel krijgt dat moet nen andere uitzweten! Maar dat gaat er bij u niet in! Zo ver denkt gij niet na! Trouwens, onze Hugo is genen dokter!
- IRMA: Oh nee...? Wat dan wel?
- JESPER: Ne gebuisde veterinaire! Hij kent niks, hij kan niks en hij weet niks...! Hoe kan zó iemand nu mensen genezen!
- IRMA: Wie zegt dat?
- JESPER: Ikke! Hij kent zelfs 't verschil nog niet tussen nen diarree en buikloop!
- IRMA: Daar is toch geen verschil tussen!
- JESPER: Daarom just! Voor diarree schrijft 'm pillen voor tegen keelontsteking! En voor buikloop geeft 'm pillekes tegen tandpijn! En gij weet ook dat dat ver uiteen ligt hé!
- IRMA: Iedereen maakt al eens fouten.
- JESPER: Maar niet altijd dezelfde! Of zijt gij misschien al vergeten dat onze Hugo mij verleden jaar zetpillen gaf tegen ontstopping en dat ik maar gewoon ging voor platvoeten. Drie dagen aan een stuk heb ik op de wc gezeten! Dat maakte daar

- meer lawaai dan nen intercity die hier elke dag voorbijkomt. Acht kilo was ik afgevallen. Mijn kaken waren helemaal naar binnen geslagen. En dan...
- IRMA: (onderbreekt) 't Is al goed, 't is al goed...! Onzen Hugo is en blijft dokter en daarmee uit! Maar hij zal genen dokter blijven. Nee, ik heb andere plannen met hem. Wacht maar tot hij in de politiek gaat!
- JESPER: Ook in de partij van uwen burgemeester zeker?
- IRMA: Is dat niet normaal?
- JESPER: De partij van Toon Prop is een slechte partij! Ik moet u trouwens ook nog een doodzonde opbiechten!
- IRMA: Wat gaan we nu krijgen...?
- JESPER: Ja, ik heb tijdens de laatste gemeenteraads-verkiezingen niet eens op Toon Prop gestemd!
- IRMA: (onthutst) Watte...? Gij se leugenaar! En ge had mij beloofd van...
- JESPER: (onderbreekt) Ja, dat weet ik! Maar Toon Prop ligt mij niet! 't Is de meest pretentieuze kerel van het westelijk halfroond! Geef me nen hele camion van zijn kaliber en ik win er een chemische oorlog mee tegen de Amerikanen!
- IRMA: Jesper, ik word uw gezeur kotsbeu. Komt ge nog mee of niet...?
- JESPER: (kordaat) Nee...!
- IRMA: Hoe...? En thuis dat feestje dan? Ik heb zelfs een traiteur laten komen! Speciaal voor u!
- JESPER: Ik zal HIER wel feesten. Als stationschef hoor ik in m'n eigen station te zijn, en niet bij uwen tracteur!
- IRMA: (verbetert) Traiteur!
- JESPER: En dat feesten van u..., dat ken ik. 't Zal weeral wat zijn! Weeral van die vieze "kromme vissen" in lookboter zeker?
- IRMA: (verbetert) Dat zijn scampi's!
- JESPER: En van die ingevroren slakken die ge in de microgolf moet opwarmen en waar dan van die groene smurrie uitloopt.
- IRMA: (verbetert) Dat zijn Escargots au Bourgondië!
- JESPER: Ik heb liever van die blinde vogels. Dat weet gij goed genoeg.
- IRMA: (verbetert) Ge bedoelt "blinde vinken"!
- JESPER: Maar dat komt maar zelden op tafel.
- IRMA: Dat is ook zo. En weet ge waarom? Omdat dat veel te ordinair eten is. Dat is arme-mensen-eten! Vergeet niet dat we tegenwoordig in hogere kringen verkeren, Jesper!
- JESPER: Ge doet precies of gij zijt de paus van Rome!
- IRMA: Kom nu meer mee! Wat moet de nieuwe vriendin van onzen Hugo van u wel denken?
- JESPER: Dat kan me geen reet schelen! Trouwens, op dokters heb ik het niet zo staan! En dat weet gij ook!
- IRMA: Maar onzen Hugo is uwen eigen zoon!
- JESPER: Héla..., héla..., dat is niet waar! 't Is UWE zoon. Naar mij heeft onzen Hugo nooit willen gehoorzamen. Zelfs niet toen hij nog een kind was. Gij zei: "Ja" en ik zei: "Nee". En uiteindelijk was het "JA"! Het was altijd "ja" als 'm bij u kwam! Ik mocht me van u niet eens bemoeien met zijn opvoeding!
- IRMA: Gaat ge mij vertellen dat onzen Hugo slecht opgevoed is!
- JESPER: Als kleine Hugo iets vroeg dan kreeg kleine Hugo dat van z'n Ma. Noemt gij dat "goed opgevoed"? Verwend tot en met, ja! Nog te lomp om achter den trein te lopen om de stronten op te rapen! Maar toch wordt zoiets dokter met de hulp van uwe goeie vriend Toon Prop! Is dat rechtvaardigheid? 't Is maar normaal dat z'n Ex hem heeft laten zitten! Ik zou hetzelfde gedaan hebben als ik zijn vrouw was!
- IRMA: (luider en streng) Gaat Jesper Van Barneveld nog mee naar huis of hoe zit dat...?

JESPER: Nee! Jesper Van Barneveld blijft hier...!

IRMA: Okee, dan feesten wij maar zonder u!

JESPER: Laat 't smaken!

IRMA: (reeds bij de deur, dan bijna smekend) Allé Jesper, doe nu niet zo flauw!

JESPER: Ik blijf hier! En trapt jij 't maar af! (roept luid door de buitendeur met megafoon)
Het station is terug open! Het station is.... (zelfs in het oor van Irma) Seffens valt uwe vogel nog van zijne sokkel!

IRMA: Ik geef u nog efkes bedenktijd. Ondertussen ga ik hier rechtover in die taverne een kop koffie drinken. Maar als ik terugkom, dan moet ge mee naar huis! Willen of niet! (af met slaande deur)

(Jesper doet de bordjes met "GESLOTEN" weg. Nette komt op met een grote valies en een paraplu)

JESPER: Dag madame!

NETTE: Dag meneer! Welke zot stond daar door de micro te brullen dat 't station open is?

JESPER: Ikke. Waarom?

NETTE: En wie zijt gij?

JESPER: Ik ben hier de stationschef. Ziet ge dat niet aan mijn kostuum en aan mijn klak?

NETTE: Zèg, daar is hier zo weinig volk? Ze staken toch weer niet zeker bij de Spoorweg?

JESPER: Nee! 't Is al over vijf hé!

NETTE: Wanneer vertrekt de volgende trein? Ik wil naar mijn zuster in Antwerpen.

JESPER: Dat gaat niet, madameke.

NETTE: Hoe, dat gaat niet? En waarom gaat dat niet?

JESPER: Dat wordt hier allemaal afgebroken, madame! Vanaf nu stoppen hier geen treinen meer!

NETTE: Dan moet gij ze tegenhouden hé!

JESPER: Madame verstaat me precies niet goed! Dit station is gesloten!

NETTE: 't Is toch nog open...?

JESPER: Nee madame!

NETTE: Waarom roept ge dan daarjust door de luidsprekers dat het station open is?

JESPER: Dat was om... om... om m'n colère uit te werken!

NETTE: Dat heb ik ook soms. En als ge dan eens hard kunt roepen dan helpt dat, hé meneer!

JESPER: Zeg maar "Jesper"! "Meneer" was ik nog tot vijf uur! Nu ben ik gewoon weer Jesper Van Barneveld!

NETTE: Ik ben "Nette"!

JESPER: Ja, gij zijt een nette!

NETTE: Nee, ik heet "Nette"! Dus gij kunt me geen kaartje Antwerpen retour verkopen?

JESPER: Nee, ik ben al bijna een halfuur met pensioen.

NETTE: Met pensioen...? Waarom doet ge zoiets?

JESPER: Dat vraag ik me ook af.

NETTE: Waarom kunnen ze de mensen dan niet verwittigen dat hier geen treinen meer stoppen?

JESPER: Madam, dat is verschenen in alle gazetten!

NETTE: Ik heb geen gazet!

JESPER: En zelfs op de regionale televisie is dat gezegd.

NETTE: Ik heb gene televisie!

JESPER: Hoe kan dat? Dat heeft toch iedereen.

NETTE: Ik heb wel nen draagbare! Maar die staat op de zolder omdat 'm kapot is!

JESPER: Wat doet gij dan 's avonds?

NETTE: Bij m'n schapen zitten in de stal. Die kunnen me meer vertellen dan al dat gezever

op den televisie en die prietpraat uit de gazet!

JESPER: En wat zegt uwe vent daarvan?

NETTE: Ik heb gene vent.

JESPER: Hoe is dat mogelijk?

NETTE: Nog niet hé...! Maar daar kan verandering in komen, als ik tot in Antwerpen geraak!

JESPER: Op uwe leeftijd...? Nog aan ne vent beginnen...? Denk dan toch maar eerst zes keren na.

NETTE: Ik kan niet anders! Daar is te veel werk op de boerderij. Ik krijg zelfs m'n schapen niet meer geteld! En als schapenboerin is dat niet plezant hé.

JESPER: Hoeveel schapen hebt ge?

NETTE: 48 ! Maar 't kunnen er ook 58 zijn!

JESPER: Amaai, da's nen hoop!

NETTE: Ge moet soms op twee plaatsen tegelijk zijn als ze aan 't lammeren zijn! En daar is ne vent voor nodig. Maar gene met ne stropdas hé! 't Moet er ene zijn met poten aan z'n lijf! Ne jonge sterke kerel, die kan werken en goed kan tellen!

JESPER: Waarom ne jonge?

NETTE: Misschien kan die bij mij ook nog iets forceren hé! (met lachje en tik naar Jesper) Verstaat ge mij, heu...? Verstaat ge mij, heu...?

JESPER: Op uwe leeftijd zou ik toch niet te veel meer forceren! Heel gevaarlijk voor spierscheuringen en verrekkingen en héél slecht voor uwen artrose! Maar ik begrijp dat ne mens daar niet bij stilstaat als 't begint te jeuken hé!

NETTE: Wie dat 't zegt! Ik ben jonger dan gij, ouwe rukker!

JESPER: Dat kan goed zijn. Maar ge moet den deze toch maar niet te rap afschrijven. Ik heb gene schrik om nog "capito" te geven zenne!

NETTE: Den deze ook niet! Onderschat me niet hé! Ik loop nog veel van die jonge gasten voorbij! En nu had ik met mijn zuster in Antwerpen afgesproken om daar ne vent te gaan zoeken!

JESPER: Dat is heel goed mogelijk. Maar dat kan niet met den trein van hieruit!

NETTE: Hoe moet ik dan bij m'n zuster in Antwerpen geraken?

JESPER: Ik zou 't niet weten!

(Nette ziet een bromvlieg zitten op de zitbank. Ze slaat enkele keren met haar paraplu en dan slaat ze op de schaftzak van Jesper)

JESPER: (verwittigt nog) Pas op...!

NETTE: Dat kraakte precies! Wat zit daar in?

JESPER: Mijne koffiethermos! (onderzoekt schaftzak) Ja, die is ook weeral kapot! En dat op mijnen laatste werkdag!

(Banne komt met zijn fles binnen langs buitendeur. Hij niest)

JESPER: (tot Banne) Wat komt gij nog doen...?

BANNE: Ik zag nog licht branden. Ik dacht, dan moet ik eens gaan kijken. Waarom zijt gij nog niet weg, Jesper?

JESPER: Omdat de zaak hier openblijft!

BANNE: Dat meent ge niet!

JESPER: Moet ik 't in 't Frans zeggen misschien?

BANNE: amaai, da's goei nieuws! (gaat terug op zitbank liggen)

NETTE: (tot Jesper, ad Banne) Jamaar, en tegen mij zegt ge dat 't hier gesloten is!

JESPER: 't Is gesloten geweest...! Tien minuten! Maar nu is mijn station terug open.

NETTE: Dan kan ik misschien toch nog naar Antwerpen...?

JESPER: Maar nee! Ofwel moet gij met den taxi of te voet gaan!

NETTE: Ik begrijp 't allemaal niet meer!

JESPER: (tot Nette) Waarom zoudt ge naar Antwerpen gaan? (ad Banne) Jonge venten die zitten hier toch ook! En den Banne is iemand met twee poten aan z'n lijf! En nog andere dingen...! En hij heeft potverdorie lange vingers! Ge moet niet vragen...!

NETTE: Lange watte...?

JESPER: (luider) Vingers!

NETTE: Is dat alles...?

(Banne drinkt aan z'n fles sherry)

NETTE: (monstert Banne, dan minder luid tot Jesper) Hij heeft wel vuil handen hé. (prijkt met haar paraplu op het lichaam van Banne) 't Is precies vel over been!

BANNE: (veert overeind) Madameke, wilt ge mij eens gerust laten?

JESPER: (tot Nette) Is dat wel verstandig om op uwe leeftijd nog aan zoiets te beginnen?

NETTE: (speels op rijm) Wie niet waagt, blijft maagd! Ne vent op de boerderij kan veel recht trekken wat krom gegroeid is, en dat laten staan wat al jaren hangt!

JESPER: Gij zoekt er ook geen gras over te laten groeien hé!

NETTE: Daar is al gras overgegroeid! Maar 't moet gemaaid worden! En dat moet geen drie maanden meer duren of ik doe 't zelf af. Met de zeis als 't moet!

(Banne niest, veegt z'n snottebel af aan de mouw van z'n gabardine en drinkt nog een scheut van z'n fles)

NETTE: (fluistert stil tot Jesper) 't Is precies ne vuile loebas hé! En hij drinkt veel!

JESPER: Nog meer dan ne kameel!

NETTE: Da's normaal dat hier bromvliegen zitten! Die komen af naar zo'n uitschot hé!

JESPER: Den buitenkant is maar bijzaak hé. Weet ge, de liefde dat is iets heel schoon. (begint aan een plechtige rede) Liefde dat is nen droom en het huwelijk dat is..., dat is... (herpakt zich als Irma binnenkomt) ...dat is ontwaken!

(Banne begint een willekeurige krant te lezen. Hij maakt onder het lezen gebruik om Irma's gouden ringen te keuren)

NETTE: Ik zal dan hier wel efkes wachten tot den eerste trein stopt! (zet zich op een houten bank)

JESPER: Dat kan nog wel nen tijd duren hé!

IRMA: (autoritair) Meneer van Barneveld, hoe zit 't nu eigenlijk?

JESPER: (haalt uit naar Irma) Madameke, daar aan 't loket aanschuiven als ge iets te zeggen hebt!

IRMA: Jesper, ik vraag alleen maar...

JESPER: (onderbreekt) Hier ben IK den baas! (zet zich achter z'n loket, dan luid) De volgende...!

(Als Irma zich naar het loket begeeft, doet Nette dat ook)

NETTE: (tot Irma) Héla madame, ik was hier eerst hé!

IRMA: Dat denkt ge maar! Ik was hier een uur geleden al!

(Schermutseling, geduw en getrek. Jesper komt van achter z'n loket en zet de bekvechtende vrouwen uit elkaar)

JESPER: (officieel) Geachte klanten, het is aangeraden als het loket open is dat u ordelijk in rij en rustig aanschuift. Ieder op zijnen toer! Niet dringen! En beleefd blijven hé!

NETTE: Jamaar meneer, die met hare gebastereerde kanarie op hare kop hier moet niet voorkruipen hé! Ik was hier eerst! En als één van mijn schapen voorkruipt bij het voederen, wel dan geef ik die nen trek! (dreigt met paraplu naar Irma) Maar ik kan 'm ook tussen uw tanden steken als ge dat liever hebt! Ik was eerst!

IRMA: Zij liegt!

NETTE: (dreigend) Watte...? Als ge dat nog ene keer zegt dan zal ik die vogel op uwen hoed eens knippen zodat 'm eieren begint te leggen...!

(Weer schermutseling. Hier maakt Banne gebruik van om ongemerkt de geldbeugel van Irma te stelen. Banne af naar toiletten. Jesper kalmeert de vrouwen)

JESPER: (furius-luid) Als er nu nog ene zijne mond durft opentrekken dan laat ik mijne spoorwegpolitiehond los hé! (tot Nette, ad Irma) Die vrouw hier, dat was op afspraak!

NETTE: Weeral maar toegeven hé! (zet zich terug op houten bank)

JESPER: (zet zich terug achter z'n loket, dan overdreven beleefd tot Irma) Waarmee kan ik u van dienst zijn, madame?

IRMA: Jesper, doe niet zo onnozelle!

JESPER: Pas op want ik ben in functie hé! Ik kan u hier een proces aan uw been lappen! Wete gij dat? Moet gij met den trein of niet...?

IRMA: Nee!

JESPER: Oh, madame komt hier zomaar eens binnen wandelen? Wel, dan moet madame een perronkaartje kopen!

IRMA: Ik wil helemaal geen kaartje kopen!

JESPER: (weert haar, dan tot Nette) De volgende...!

(Nette dringt aan. Irma duwt haar weg)

IRMA: (geeft toe, tot Jesper) Wat kost zo'n kaartje?

JESPER: 25 frank! Heeft madame een reductiekaart?

IRMA: Nee.

JESPER: Dan is 't 35...!

IRMA: (zoekt haar geldbeugel, kan die natuurlijk niet vinden, haalt dan wat wisselgeld uit de zak van haar jas en betaalt, dan minder luid maar niet minder ernstig) Jesper, gedaan met die flauwekul. Kom mee naar huis!

JESPER: Maar den trein van Hasselt kan elk ogenblik stoppen!

IRMA: Den trein van Hasselt stopt hier niet meer! Verstaat ge dat nu niet...?

JESPER: Wie zegt dat?

IRMA: Ikke, de gazetten, den televisie en uw bazen in Brussel zeggen dat ook!

JESPER: Misschien is dat allemaal maar als grap bedoeld?

IRMA: Nee Jesper. En ge zijt ook niet aan 't dromen!

(We horen op de achtergrond het geluid van een naderende trein)

JESPER: (er verschijnt een smile op zijn gezicht) En wat is dat dan...? (overgelukkig met z'n seinplaatje af naar het perron)

(Maar de trein raast tegen hoge snelheid voorbij. Jesper komt ontmoedigd terug binnen)

IRMA: Ik heb 't u toch gezegd!

JESPER: (aangeslagen) Allé, hoe kan dat nu...? Vroeger stopte die hier altijd!

IRMA: Geloof je me nu? Begint 't een beetje door te dringen in uw kopke? 't is hier gedaan, Jesper! Fini...! Voorgoed...!

JESPER: (staart zwaar teleurgesteld voor zich uit) Ben ik dan voorgoed afgeschreven?

IRMA: (trekt Jesper bij de mouw) Kom nu, Jesper. We gaan naar huis.

JESPER: (steigerend) Nee...! En blijf van m'n lijf! Handtastelijkheid is iets waar ik niet tegen kan!

NETTE: Laat u niet doen, hé Jesper!

IRMA: (erg geschrokken) Maar Jesperke, zoiets hebt ge nu nog nooit gedaan!

JESPER: Uw Jesperke is ook nog nooit met pensioen gegaan hé!

IRMA: (vastbesloten) Goed, ik zal seffens met onze Hugo terugkomen! (dreigend) En die gaat er niet mee kunnen lachen hé! (af met slaande deur)

(Banne op van toiletten)

NETTE: (tot Jesper, ad buitendeur) Gij kent die precies! Wie was dat?

JESPER: Ons Irma!

NETTE: Zijt gij met zoiets getrouwd? Gij hebt 't toch ook niet getroffen hé.

BANNE: Ze draagt potverdorie veel goud!

(Kelly komt binnen langs buitendeur)

KELLY: Zèg, wat is hier allemaal gaande? Is uwe winkel nu nog niet gesloten, Jesper?

JESPER: Ik kan m'n station niet achterlaten, Kelly! Met de beste wil van de wereld niet! Ons Irma is hier ook al geweest!

KELLY: Was dat uw Irma die net naar buiten kwam?

NETTE: Zag ze zo rood als ne kalkoen van colère?

KELLY: Ja.

NETTE: Had ze ne vogel op hare kop?

KELLY: Ja.

NETTE: Dan was ze dat!

KELLY: (tot Jesper) En wat gaat ge nu doen...?

JESPER: Hierblijven! Het is MIJN station en 't zal MIJN station blijven! En den eerste die hier ene steen afbreekt zal er zijn kaas bij inschieten! Dat zweer ik op 't graf van m'n vader zaliger! En als het moet dan zal ik de treinen eigenhandig tegenhouden! Wat denken ze nu wel in Brussel! Zo goedkoop komen ze er niet vanaf! Heb ik daar 40 jaar mijn best moeten voor doen? Dit verdien ik niet! Dat is een straf in plaats van ne proficiat!

BANNE: (zit op dezelfde golflengte) We zullen ons station met hand en tand verdedigen...!

NETTE: Ik sta ook achter de Jesper...!

BANNE: En gij, Kelly?

KELLY: Dat gaat ge toch niet kunnen tegenhouden zenne.

BANNE: Gij moet toch altijd spelbreker kunnen zijn hé.

KELLY: Ik zeg wat ik denk.

BANNE: Staat gij achter de Jesper of niet?

KELLY: Natuurlijk.

(De hoogzwangere Suzan daagt wenend op langs buitendeur. Alle blikken worden op haar gericht)

BANNE: Nog volk voor uwe winkel, Jesper...!

JESPER: (ontfermt zich over Suzan) Wat is er met u aan de hand?

SUZAN: (snotterend) Mijne vent heeft me buiten gesmeten! En ik weet niet meer waar naartoe! (huilbui)

JESPER: Weet uwe vent dat ge hier zijt?

SUZAN: Nee. (huilbui)

JESPER: Stop nu eens met blèten anders verstaan we u niet!

BANNE: (legt z'n arm om haar schouders) Welkom bij de club van de verstotenen. 't Is hier warm en ge zit droog!

JESPER: Jaja Banne, gij kunt schoon klappen! Maar wat moeten wij hier met een hoogzwangere vrouw?

BANNE: Ik zal wel voor haar zorgen!

SUZAN: Dat is lief van u, meneer!

BANNE: Jesper, hoort ge wat die tegen mij zegt! "Meneer", zegt die! (tot Suzan) Ik heet "Banne"!

SUZAN: En ikke "Suzan"!

KELLY: Jesper, mag ze blijven of niet?

NETTE: (met blik naar Jesper) Ge kunt toch geen zwangere vrouw op straat zetten zeker hé!

JESPER: (tot Suzan, ad buik) Voor wanneer is 't?

SUZAN: 't Is al nen dag te laat. Normaal was voor gisteren!

JESPER: Ja, dan zitten we daar ook nog mee.

NETTE: Wij zullen wel voor dat kind zorgen.

BANNE: Dat zal IK wel doen. (niest, krijgt een zakdoek van Suzan, veegt z'n neus en wil hem teruggeven)

SUZAN: Ge moogt 'm houden.

BANNE: Oh, die ruikt goed! (dan blij) Buiten een pak slaag is dat 't eerste wat ik de laatste tien jaar van een vrouw gekregen heb!

NETTE: Van wat blijft gij dan in leven?

BANNE: Van dingen die andere mensen wegsnijten!

KELLY: Den Banne is ne plantrekker.

BANNE: Ik heb m'n eten altijd zelf moeten zoeken en pakken! (tot allen met fles sherry in de hand) Wie heeft er dorst...?

JESPER: (pakt de fles af en zet die achter z'n loket) Vanaf nu, algemeen verbod op alcoholische dranken in mijn station! En niet content..., daar staat de deur hé!

BANNE: Allé Jesper, zoiets houdt mannen als ik in leven! Dat is onze brandstof om recht te blijven.

JESPER: Okee, dan valt ge vandaag maar eens zonder naft!

BANNE: Wat moeten wij dan drinken?

KELLY: Daar staat toch nen drankautomaat in de toiletten! Ge kunt er koffie krijgen, warme choco, soep, thee, en nog veel meer...

BANNE: (vervolgt) Als ge 'r geld insteekt!

KELLY: Natuurlijk.

BANNE: Maar ik heb geen geld.

JESPER: (geeft Banne wat wisselgeld) Hier is wat geld.

BANNE: (leidt Suzan naar een zitbank) Ga hier maar efkes zitten. En als ge iets nodig hebt dan zegt ge 't maar. (tot allen) Voor allemaal koffie zeker? (af naar toiletten)

(Jesper ziet het niet meer zitten, wrijft vermoeid door z'n haren en stapt moedeloos rond)

KELLY: (stil tot Jesper) Wat scheelt er...?

JESPER: Is al dat bezoek hier in mijn station wel te tolereren? Gij, Banne, Nette en nu

komt die Suzan er ook nog bij!
 KELLY: Voor mij is dat geen probleem. Ik kan in m'n eigen bed slapen. Maar voor Banne en die zwangere vrouw...!
 JESPER: Ge kunt die Suzan toch niet buitenzetten! Die vent slaagt haar dood. En wij hebben 't op ons geweten hé!
 BANNE: (op met vier bekertjes koffie, zit blijkbaar in nood) Rap..., want 't is heet aan m'n vingers! (presenteert iedereen een bekertje)
 NETTE: Is er suiker, Banne?
 BANNE: Geen probleem. (haalt enkele suikerklontjes uit z'n vuile overjas, veegt het stof eraf met de mouw van z'n gabardine en wil die zondermeer in beker van Nette droppen)
 NETTE: (belet dit) Nee, laat maar!
 BANNE: Waarom?
 NETTE: Ik wilde ook nog wat melk vragen, maar wie weet waar tovert ge die tevoorschijn!
 KELLY: (wijst naar buitendeur) Daar zit die bromvlieg weer!
 BANNE: Nu zal IK haar eens doodslagen!

(Banne trekt een schoen uit, houdt die in aanslag tot bij buitendeur en wil de vlieg doodkloppen, maar dan komt Irma en Hugo plots binnen. Irma is woedend)

BANNE: (deinst bang achteruit, dan ad Irma) Oei, die bromvlieg is wel iets te groot voor mijne schoen...!
 NETTE: Dat is geen bromvlieg! Dat is afgeleefde blinkdoos! (presenteert zich demonstratief aan Irma en Hugo) Waarmee kunnen wij u van dienst zijn?
 HUGO: We willen de stationschef spreken! Onmiddellijk...!
 NETTE: Jesper, ze moeten u hebben.
 JESPER: Als ze de stationschef willen spreken dan moeten ze eerst aanschuiven aan het loket!
 NETTE: (tot Irma en Hugo) De stationschef komt zo rap als 'm tijd heeft!
 JESPER: (tergend) Banne, haal uwen boek kaarten eens boven!
 HUGO: Pa, we staan hier niet voor Piet Snot hé...!
 IRMA: (tot Hugo) Die wil niet luisteren! Die rammelt al met m'n voeten vanaf vijf uur!
 JESPER: (wendt zich tot Hugo) Leg 't eens uit...!
 HUGO: Ge moet mee naar huis gaan, pa!
 JESPER: Dan kent ge mij nog niet! Trouwens, ik laat me de les niet spellen door ne snotneus gelijk gij!
 IRMA: (zoekt haar gelijk bij Hugo) Wat heb ik u gezegd...!
 JESPER: Normaal had mijne zoon Hugo mijn job van stationschef moeten overnemen. En wat doet gij? Gij pleegt vaandelvluucht. Weet ge welke straf daar op staat in den oorlog? De doodstraf...!
 HUGO: Och Pa, gij altijd met uw kleinburgerlijkheid! Als stationschef hebt gij nooit aanzien gehad, nooit respect afgedwongen. Normaal moeten alle treinreizigers ontzag hebben voor de grote baas! Bij u kakt dat werkvolk gewoon op uwe kop! En gij laat dat allemaal maar toe! Het krapuul dat hier komt ziet u nog niet eens staan! Ik schaam me dat ik zo'n vader heb!
 IRMA: Ik ook, Hugo! (ad Jesper) En geef 'm nu maar eens de volle lading! Dan zal 'm misschien begrijpen dat 't warm begint te worden!
 JESPER: Ik krijg vriendschap en genegenheid van de meeste reizigers. En weet ge waarom? Omdat voor de gewone man, zoals er miljoenen rondlopen, een respect heb! Daarom! Ik help mensen die in nesten zitten. (ad aanwezigen) Kijk maar naar hen! Daar zit ne clochard tussen, een bejaarde dame, een naaktdanseress en een vrouw die door hare vent zo pas is buiten gesmeten! Dat is voor mij geen argument

om hen hulp te weigeren! Uw grootvader was ook maar nen eenvoudige kerel die van 's morgens tot 's avonds moest gaan werken. Ik verloochen m'n afkomst niet zoals dokter Hugo dat wel doet! "Jan m'n klotten" dat ge daar staat!

HUGO: Oh, begint ge nu ook nog te schelden? Ge gaat uw boekje te buiten hé! Dat beseft ge toch?

JESPER: In m'n eigen station? Da's straf...! Wie gaat mij hier op de vingers tikken? Gij misschien...? (ad Irma) Of die versleten trotinet naast u...?

(Stille maar nijdige discussie tussen Irma en Hugo. De vrienden duimen voor Jesper)

HUGO: Pa, ik zou mijn nieuwe vriendin heel graag aan u voorstellen!

JESPER: Hebt gij niet genoeg aan één vrouw?

HUGO: Mijn Ex heeft me in de steek gelaten! Dat wist ge toch al!

JESPER: Waarom laat zij u in de steek? Wil ik u dat eens gauw vertellen, dokter Hugo? Omdat ge deze vriendin al had toen ge nog bij uw ex waart!

HUGO: Kom nu maar mee naar huis, pa! We zullen dat thuis wel eens uitpraten! En ik beloof dat ik deze keer naar u zal luisteren.

(Alle blikken vallen op Jesper voor een reactie)

JESPER: (besluit kordaat) Nee, ik blijf hier...!

(Algemeen applaus van de vrienden, tot Jesper omkijkt en dan houdt het plots op)

JESPER: Ik kan thuis niks gaan doen dan voor u wat onder de voet lopen!

IRMA: (haalt fel uit naar Jesper) Koppige steenezel dat ge daar staat...! (dreigend) We zullen eens terugkomen met den burgemeester! Ge zult dan wel anders piepen!

NETTE: Laat maar komen! We zullen hem z'n sterren van burgemeester wel eens over z'n ogen plakken!

IRMA: Ik geloof dat uw vrienden nog niet weten dat Toon Prop een van m'n beste vrienden is!

JESPER: Wat zegt gij daar...? Vriend? (met groen lachje) Dat denkt ge maar, ha ha ha...! Wacht maar tot ge hem eens nodig hebt en hij u niet meer! Ik ga niet mee en ge moet niet meer aan mijne kop komen zagen, of IK zal seffens eens boos worden...! (zet zich bij de anderen op de bank en krijgt een kort maar hevig applausje)

IRMA: (nijdig stil tot Hugo) Dat 'm maar eens wacht tot dat 'm thuis is...!

HUGO: Ik zal straks nog wel eens terugkomen om met hem te praten. En dan zal ik hem eens een picture geven waar dat 'm drie dagen van slaapt!

IRMA: Kunt gij dat?

HUGO: Nee zeker, daar leggen ze zelfs wilde stieren mee tegen de grond!

IRMA: Doe wat ge wilt, maar hij MOET hier buiten of ons plan valt in duigen! (tot allen) En ik ben mijne portemonnee hier ergens verloren!

(Alle hoofden op de zitbank wenden zich af)

BANNE: (pesterig) Wat hoor ik...? Daar komt precies wind op!

(Irma en Hugo spinnijdig af)

JESPER: (onmiddellijk tot Banne, steekt z'n hand uit) Kom Banne...!

BANNE: Wat scheelt er?

JESPER: Kom, de portemonnee van ons Irma! En rap een beetje...!

(Banne overhandigt Jesper de geldbeugel van Irma)

JESPER: (geeft Banne enkele bankbiljetten! Dat is uw vindertsloon. (stopt de geldbeugel in z'n eigen zak)

BANNE: Het was toch van een madame met gouden ringen en kettingen! En gij hebt me daarstraks gezegd dat...

JESPER: (onderbreekt) 't Was wel MIJN geld dat erin stak hé!

(Banne niest enkele keren, Nette trekt als bescherming de jas over haar hoofd)

NETTE: Zèg, nies eens naar den andere kant, hé Banne! Gij zijt precies nen trizée! Straks hebben we 't hier allemaal zitten!

KELLY: Wie moet er een gazet hebben?

NETTE: Ikke.

SUZAN: Ik ook!

KELLY: (deelt uit) Nog iemand? 't Is gratis vandaag!

(Nette zet haar bril op en leest de krant op z'n kop. Banne helpt haar)

BANNE: 't Is van boven naar onder en van links naar rechts hé!

(Banne ontfermt zich over Suzan. Kelly en Jesper gaan op een andere bank zitten)

KELLY: (liefjes tot Jesper) Ik vind u nen toffe bink als ge kwaad zijt. Ge moet me maar eens weten te zeggen als ge met mij het paradijs wil zien!

JESPER: Dat begrijp ik niet!

KELLY: Oh nee? Uw vrouw is daar buiten en wij zitten hier binnen...! Wie weet voor hoelang nog! We kunnen toch niet altijd op elkanders gezicht kijken hé. We gaan ons op den duur vervelen. Misschien kunnen we samen eens... iets doen! Iets dat niet mag bijvoorbeeld!

JESPER: (aarzelen) Oh, ge bedoelt... dat... dat... dat gij en ik... samen ergens...?

KELLY: Ik bedoel, het negende gebod...!

JESPER: Just...! Maar daar zit hier wel wat teveel volk. Wacht maar tot we eens alleen zijn. Ik kan toch voor zoiets m'n station niet alleen achterlaten hé! (bekent) Eigenlijk heb ik daar al vijf jaar goesting voor, maar ik heb 't u nooit durven vragen. Ons Irma is versleten maar ik nog niet! Elke maandagavond op Duitsland II krijg ik weer goesting om terug jong te worden!

KELLY: Maar dan heeft uw Irma hoofdpijn zeker?

JESPER: Hoe wete gij dat?

KELLY: Jesper, wanneer gaan uw ogen eens eindelijk open? Iedereen in 't dorp weet dat uw Irma te doen heeft met den burgemeester!

JESPER: Ons Irma met...?

KELLY: Ja, met Toon Prop! Maar 't is meestal zo dat het slachtoffer altijd als laatste weet dat hij door z'n eigen partner bedrogen wordt!

JESPER: Omdat ons Irma met zijn partij optrekt en mee gaat plakken is er nog niks gebeurd, hé Kelly!

KELLY: Uw ogen zullen ooit nog wel eens opengaan, wacht maar!

NETTE: (plots luid tot iedereen die het horen wil) In mijn gazet staat dat er in Tokio elk uur ne man wordt overreden! Dat is toch ook geen leven voor die mens hé!

BANNE: Dat is niet altijd dezelfde hé!

NETTE: En daar staat niks in mijn gazet over schapen! Wat is dat eigenlijk voor een gazet...?

BANNE: Denkt gij dat ze voor u alleen een speciale gazet gaan drukken? Gij hebt nogal pretentie!

(Nette slaat met haar paraplu op de rug van Banne)

BANNE: Is 't bijna gedaan, ja?

NETTE: Ik sloeg naar die bromvlieg! Ge had sjans dat ze niet op uwe kop zat!

JESPER: (mengt zich) Ik wil genen ambras in mijn station hé! Of ik laat de boel hier ontruimen!

SUZAN: We kunnen beter eens nadenken hoe we den burgemeester gaan opvangen als die hier seffens aankomt!

NETTE: Die Toon Prop is gene gemakkelijke hé!

KELLY: Hij heeft 't toch ver gebracht, amaa! Van gewone brouwersgast tot burgemeester. Ge moet 't maar kunnen.

NETTE: Dat heeft 'm allemaal te danken aan den brouwer!

KELLY: Naar 't schijnt kan hij ne kepernagel plooiën met z'n tanden!

BANNE: En verleden jaar heeft hij er nog ene z'n oor afgebeten tijdens een voetbalwedstrijd!

SUZAN: Ne kennis van mij werkt op de gemeente. Op ne keer werd hij door Toon Prop betrappt toen de middagpauze wat uitgelopen was. Maar hij heeft 'm zijne schaftzak doen opeten hé!

KELLY: Is dat echt...?

NETTE: Ja, en echt leder dat verteert niet goed hé!

BANNE: Hij deinst er zelfs niet voor terug om iemand te laten vermoorden!

SUZAN: Dat heb ik ook gehoord.

KELLY: Naar 't schijnt laat 'm achteraf de lijken gewoon verdwijnen. En ook alle bewijzen natuurlijk. Ga dan maar klacht neerleggen bij de rijkswacht. Geen lijken, dus ook geen moorden!

SUZAN: Toon Prop wordt in bescherming genomen. Iemand in Brussel houdt de hand boven zijne kop.

JESPER: (eist het woord) Broekschijters, dat ge daar allemaal zit...! Als dat allemaal waar is wat ge daar verteld dan zal ik Toon Prop eens een kopke kleiner maken! Op deze confrontatie heb ik lang gewacht! Ik hoop dat ik de kans krijg om met hem af te rekenen! Daar wacht ik al jaren op!

BANNE: De wapens zullen gaan kletteren...! (houdt Suzans handje vast)

KELLY: Banne, ge zijt zo lief voor Suzan. Dat valt wel op hé! Zo hebt ge u nog nooit gedragen! Ge zoekt uw leven te beteren zeker?

NETTE: Hij moet zich eerst maar eens gaan wassen!

SUZAN: Mijne vent waste en scheerde zich elke dag, maar hij deed voor de rest van den dag niks anders dan mij aftroeven! Is dat beter...?

KELLY: Och mannekes, ge moet in 't leven pakken wat ge kunt krijgen!

NETTE: Okee, maar alles op zijnen tijd!

JESPER: Gene sex hier hé!

BANNE: Sex...? Wat is dat voor iets...?

KELLY: Heeft er al eens iemand over nagedacht wat er met Suzan moet gebeuren als zij vandaag of morgen gaat bevallen?

JESPER: Banne kan haar toch naar 't moederhuis brengen.

BANNE: Ikke...? Vanachter op mijne rug zeker!

NETTE: Vanvoor op uwe rug zal moeilijk gaan, hé Banne!

SUZAN: Ik wil HIER bevallen! En niet in de kliniek!

JESPER: Wie gaat dat hier doen?

BANNE: Dat zal ze zelf wel doen zeker!

KELLY: Wie gaat die kleine pakken als 'm komt? Ikke niet hé! Ik kan niet tegen al dat bloed!

BANNE: Ikke...!

JESPER: Ja, als jij dat doet dan heeft die kleine een ziekte eer hij goed en wel op de wereld is!

NETTE: (presenteert zich) Dan zal ik dat wel doen! Ik heb ervaring met die dingen want ik ben vroedvrouw!

JESPER: Oh ja? Dat is dan ook al opgelost.

SUZAN: (voelt aan haar zwangere buik) Ik denk dat er problemen zijn want hij heeft zich vandaag nog niet bewogen!

KELLY: Dat is normaal na al dat geruzie met uwe vent! Zoiets dat speelt niet alleen in uw kopke!

BANNE: Wil ik eens wat zeggen? Ik krijg honger!

JESPER: Banne, zorgt jij voor eten voor ons allemaal?

BANNE: Ikke...? Van wat moet ik dat betalen? Ik ben gene miljonair hé!

JESPER: Ge hebt just van mij toch geld gekregen! Trouwens, waar haalt jij anders uw eten?

BANNE: Uit de vuilbakken. En dat wil ik niemand van u aandoen!

KELLY: Ga maar langs "Het sandwichke" daar hebben ze goei broodjes.

JESPER: Daar is 't altijd lang aanschuiven.

BANNE: Ik moet nooit aanschuiven. Als ik ergens binnenkom gaat iedereen opzij...! Tot seffens. (niest en dan af langs buitendeur)

NETTE: Da's niet moeilijk. Hij stinkt uren tegen windop!

KELLY: Den Banne is ne goeie kloot.

SUZAN: (stopt Nette een boek in handen) Hier staat alles in over thuis bevallen!

NETTE: Dat heb ik niet nodig, Suzanneke! Een bevalling dat is voor mij dagelijkse kost! Dat kan ik, bij wijze van spreken, met m'n ogen dicht!

(Jesper bladert ondertussen door de krant)

SUZAN: Ik ben nochtans bang dat m'n kindje iets overkomt!

NETTE: Met mij in de buurt moet ge gene schrik hebben. Hebt ge gaarne dat ik u eens onderzoek?

SUZAN: Dat zou me al heel wat geruststellen.

NETTE: Ga hier maar eens op de zitbank liggen. Dat zal hier rap geklonken zijn! Jesper...?

JESPER: Ja.

NETTE: Is hier materiaal?

JESPER: Welk materiaal...?

NETTE: Ik ga een vooronderzoek doen bij Suzan.

JESPER: (ongeïnteresseerd terwijl hij in de krant leest) Daar staat een gereedschapkist achter mijn loket.

NETTE: (tot Kelly) Breng die eens naar hier!

(Kelly haalt de gereedschapkist van achter het loket en zet die bij Nette. Suzan legt zich met haar rug op de houten zitbank)

NETTE: We zullen eens zien wat dat er allemaal inzit! (haalt een waterpomptang uit de gereedschapkist) Als ik hiermee trek zal die kleine er wel uitkomen zeker!

JESPER: Ja, en misschien nog meer dan dat...!

NETTE: Meneer de stationschef, draai u eens om! Dat is hier alleen iets voor vrouwen!

(beveelt tot Suzan) Benen in de lucht...!
KELLY: (ad waterpomptang) Gij gaat mij toch daar niet mee onderzoeken...?
NETTE: Waarom niet? Dat gebruik ik bij m'n schapen ook!
SUZAN: Bij uw schapen...? Zijt gij dan geen echte vroedvrouw?
NETTE: Dat verschil voelt ge toch niet zeker.
SUZAN: (kruipt weg) Gij gaat mij niet molesteren zenne...!
NETTE: Niet kleinzerig doen, hé moederke.

(Suzan vlucht voor de waterpomptang)

KELLY: Jesper, lost gij dat maar op hé!
JESPER: Ikke...?
KELLY: Ja. (stopt het boek in zijn handen) Hier, leer dat maar uit uwe kop! Gij zult die kleine op de wereld helpen, en niemand anders!
JESPER: Waarom ikke...? Gij weet zeker niet hoe hard de handen van ne gepensioneerde kunnen trillen!
KELLY: GIJ zijt hier de stationschef, Jesper! Dus, GIJ zijt verantwoordelijk voor de goede gang van zaken!
JESPER: (geeft toe) Allé dan hé! (het boek begint te trillen in z'n handen)
NETTE: (helpt Jesper) Ge moet van boven naar onder lezen en van links naar rechts...!

d o e k

TWEEDE BEDRIJF**AVOND**

(Einde maaltijd met broodjes. Banne voedert Suzan en omgekeerd op een speelse manier. Nette heeft het daar moeilijk mee en veert recht)

JESPER: Wat is 't, al gedaan met eten?

NETTE: (ad Banne en Suzan) Nee, ik kan niet tegen dat flauw gedoe!

BANNE: Dat is liefde, hé Nette!

NETTE: Als dat liefde is dan is mijne paraplu mijne vrijer!

BANNE: Och, gij kent nog niks van de wereld.

NETTE: En wat kent gij...? Méér dan den binnenkant van de vuilbakken hebt gij ook nog niet gezien!

BANNE: 't Wordt tijd dat gij ook ne vrijer gaat zoeken.

NETTE: Dat was ik van plan. Maar in de eerste statie ben ik al gestrand.

(Banne niest en heeft een zware hoest)

NETTE: Ik zou die nest mussen die in uw luchtpijp zit geen eten willen geven!

SUZAN: Hij moet zich maar eens laten onderzoeken door een dokter!

BANNE: Och, daar zit ik al jaren mee, en er is nog nooit nen dokter aan m'n lijf geweest!

SUZAN: Ge moet u een beetje verzorgen, Banne. Nen auto die niet gesmeerd wordt die loopt toch ook vast!

BANNE: Maar de Jesper pakt mijnen olie af!

(Jesper neemt ondertussen het boek door)

BANNE: Dat is al drie jaar dat ik daar mee rondloop! Hoe pakt ne mens dat? 'k Zou 't begot niet weten.

KELLY: Zo'n venten zijn de temperatuurverschillen gewoon. Dat lichaam is daarop afgestemd!

JESPER: Mensen, hier moet ge luisteren! (leest uit het boek) "Het is natuurlijk aan te raden dat er steeds een vroedvrouw in de buurt is. Maar in noodgevallen, zo is gebleken uit het verleden, kan de geboorte ook succesvol verlopen met de hulp van een buitenstaander".

NETTE: Voilà, dat was ik!

JESPER: (leest verder) "Men stelt de vrouw in kwestie gerust en men laat haar rustig ademen tijdens de opkomende weeën"!

KELLY: Dat wisten we al.

NETTE: Jammaar, kalmeren doe ik mijn schapen ook hé. En als ze niet willen blijven staan dan pak ik "de Jos"! En weet ge wie "de Jos" is? Dat is ne voorhamer van 15 kilo! Als ik die laat zien dan nijpen 'm...!

SUZAN: Ge zoudt voor minder!

JESPER: (leest verder) "Is het vruchtwater gebroken dan zal de geboorte niet lang meer op zich laten wachten. Men zorgt er tevens voor dat er warm water, handdoeken en eventueel een schaar aanwezig is". (tot Kelly) Waar gaan wij dat allemaal halen?

NETTE: Dat heb ik allemaal niet nodig! Warm water dat heb ik niet in mijne stal. En in de plaats van handdoeken..., nen bot stro, ja! En een schaar, ja dat heb ik wel, maar die ligt in m'n naaikastje. Ik gebruik meestal de haagschaar! Ene hevige ruk en alles komt eruit...!

SUZAN: (voelt aan haar hoofd) Ik word precies mottig!

JESPER: (leest verder) "Indien de weeën zich in snel tempo opvolgen is het aan te raden om de vrouw te laten persen met regelmatige tussenpozen. Als het kind op de wereld komt, zorgt men ervoor dat de ademhaling goed functioneert, door het kind even een lichte tik tegen z'n achterwerkje te geven".

NETTE: Da's allemaal niet nodig! Gewoon ne stamp in zijne koffer en ge zult 'm z'n gangen nogal zien gaan! In dat boek leggen ze daar te veel eieren onder!

SUZAN: (helemaal overdonderd door de reacties van Nette) Als ik dat ga meemaken dan blijf ik hier niet! (wil opstappen)

BANNE: Nee Suzan, blijf nog efkes!

SUZAN: Wat gaan ze hier allemaal uitsteken met mij! Als ik dat zo hoor dan schiet er niks meer over!

NETTE: Ge moet gene schrik hebben. We pakken die kleine hoe dan ook.

JESPER: (pleegt grapje) Zorg maar dat ge niet doet gelijk bij de geboorte van den Banne. Daar hebben ze 't kindje weggegooid en de moederkoek laten leven.

KELLY: Ja, ge ziet 't er nog aan, haha!

BANNE: Plezant hé, zone mens plagen hé.

KELLY: Wat stelt gij voor, Banne?

BANNE: Ge moet de natuur zijne gang laten gaan.

NETTE: Volgens mij heeft ze al zes centimeter opening.

BANNE: (met lachje) Da's meer als ik! (krijgt een por van Suzan, herpakt zich dan) Amaai, da's veel. Niet waar, zoeteke.

JESPER: Het komt allemaal in orde. (stelt Suzan gerust door z'n hand op haar knie te leggen)

(Banne wil de hand van Suzan strelen maar heeft niet in de gaten dat het de hand van Jesper is. Suzan veert recht, Banne sluit de ogen en kust onvrijwillig de hand van Jesper, trekt die dan onmiddellijk terug)

BANNE: (ontfermt zich over Suzan, legt z'n arm om haar schouders) M'n arm schaapecte toch...!

SUZAN: (haalt zwaar uit) Zwijg me over schapen, hé Banne!

BANNE: Nette, gij kunt in 't vervolg beter uwe mond houden als ge er niks van kent!

KELLY: De Jesper zal dat wel klaarspelen.

SUZAN: Gij ziet dat toch zitten, hé Jesper?

JESPER: Ik kan treinen doen stoppen en laten komen, daar maak ik niks uit. Nen trein dat komt wagon per wagon, maar ne kleine dat komt in ene keer hé!

NETTE: Och, da's toch hetzelfde als bij een schaap zeker. Wat is daar nu aan?

JESPER: Jamaar, gij hebt nog nooit een kind gebaard!

NETTE: Gij toch ook niet...!

KELLY: Is 't uwen eerste kleine, Suzan?

SUZAN: Ja.

KELLY: Dan zal 't nog wel efkes duren!

(Hugo stoot binnen met een dokterstas)

KELLY: Pas op, de vijand is daar...!

HUGO: (tot Jesper) Ik wil met u een gesprek van man tot man, pa!

SUZAN: (opdringerig tot Hugo) Meneer, wilt gij den Banne eens onderzoeken?

HUGO: Nee, ik doe vandaag geen visite!

SUZAN: Allé meneer, gij zijt toch dokter!

JESPER: Dan geef ik geen vijf frank meer voor den Banne!

SUZAN: Allé meneer, please...!

HUGO: Wie is die Banne?

SUZAN: Die met zijne stoppelbaard daar.

HUGO: Die clochard...? Ik heb wel iets beters te doen dan m'n handen daar aan vuil te maken hé!

JESPER: Ziet ge nu wat ik bedoel, Hugo? Met gewone mensen omgaan dat kunt gij niet! Gij wilt alleen volk uit hoge kringen ontmoeten!

HUGO: Pa, ik kom naar hier om met u te babbelen en niet voor dat onnozel schepsel daar!

BANNE: Héla...! (wil op Hugo stuiken maar wordt tegengehouden)

HUGO: Wie gaat mij vergoeden als ik hier een vreemde ziekte oloop?

SUZAN: Als den Banne iets overkomt dan sleur ik u voor 't tribunaal wegens weigeren van medische behandeling aan ne mens in nood.

NETTE: Allé Hugo, die mens zit met een zwaar longontsteking. En ge hebt uw kabaske toch bij!

HUGO: (geeft uiteindelijk toe) Allé vooruit, dan is dat gezaag van de kindjes gedaan!

BANNE: De kindjes moeten nog komen, meneer!

HUGO: En ik ben gene "meneer"! Ik ben "dokter"!

NETTE: Oeioei..., wat voor ne "Jan m'n voeten" is me dat?

HUGO: Allé, maak uw bovenlichaam maar bloot!

NETTE: Ikke...? (begint er al aan)

HUGO: Nee, gij niet! Die clochard! Of zijt gij ook ziek misschien?

NETTE: Nu nog niet, maar wat niet is kan nog komen!

HUGO: (spottend) In uwe kop zeker!

NETTE: (tikt hem op de schouder) Hé dokterke van m'n voeten, wil ik u eens wat zeggen! Ik zal seffens "mijne Jos" eens gaan halen hé!

HUGO: Waarom? Is die soms ook ziek?

NETTE: Nee, mijne Jos is in de fleur van zijn leven!

HUGO: Precies dat ze hier allemaal iets mankeren!

BANNE: Waarvoor zitten we hier anders!

NETTE: Om met den trein naar Antwerpen te rijden! Maar 't zal met de paardjesmolen worden, vrees ik want den trein stopt niet meer!

(Hugo onderzoekt Banne met een stethoscoop. Ondertussen steelt Banne een fles medicatie uit de dokterstas van Hugo)

BANNE: (als Hugo inpakt) En...?

HUGO: Ik kan de oorzaak van uwe kwaal niet vinden.

BANNE: Waarom niet?

HUGO: Ik denk dat 't aan den alcohol ligt!

BANNE: Okee, dan komt ge maar eens terug als ge nuchter zijt!

HUGO: (wendt zich tot Jesper) Pa, en nu wil ik een fatsoenlijk gesprek met u. Onder vier ogen. Dat wil zeggen, zonder luistervinken en zonder pottenkijkers!

KELLY: Gaat ge zijn biecht afnemen?

HUGO: (tot Jesper) Kunnen uw vrienden even naar buiten gaan?

KELLY: Gij weet zekers niet hoe koud het buiten is?

JESPER: (tot z'n vrienden) Ga maar efkes naar de toiletten!

(Banne drinkt van de fles medicatie. Allen af naar toiletten, Jesper en Hugo blijven alleen achter. Hugo stapt enkele keren nerveus heen en weer)

HUGO: Pa, ik begrijp u niet hé!

(Bij de eerste woorden van Hugo komen er vier hoofden boven elkaar gelijktijdig

kijken aan de toiletdeur. Hugo merkt dat en jaagt hen met een gebaar weg)

HUGO: (vervolgt tot Jesper) Nu moet ge eens goed naar mij luisteren!

JESPER: Waarom zou ik luisteren? Gij hebt nog nooit in uw leven naar mij geluisterd!

HUGO: Mijn vriendin is al terug naar huis hé!

JESPER: Dat interesseert me niet!

HUGO: Wat moet die van u denken?

JESPER: Uw vriendin is voor mij een vreemde!

HUGO: Maar dat blijft geen vreemde! Met geluk van leven kunnen wij nog 40 jaar samen zijn!

JESPER: Dat hebt ge van uw eerste vrouw ook gezegd! En waar zit ze nu? Ge hebt haar afgeschoten gelijk een stuk oud vuil. Prulleman, Dat ge daar staat!

HUGO: (reageert heftig) Zèg, ik ben dokter hé!

JESPER: Ja, gij zijt dokter. En wat voor ene? Gij melkt de gewone man uit. Gij zijt nen hele moeilijke mens! Dat zal uw Ex ook wel weten!

HUGO: Mijn Ex was voor mij een veel te eenvoudige vrouw. Veel te saai! Daar zat niks in!

JESPER: Volgens mij zat ons Irma daar voor iets tussen! Gij ligt nog altijd onder de sloef bij uw ma hé! Gij zijt haar schoothondje! We hebben ene zoon. Wie gaat het ras van Van Barneveld voortzetten?

HUGO: Is dat soms een verplichting?

JESPER: Het wordt hoogtijd dat ge daar aan begint!

HUGO: Ik vermoed dat er nooit kinderen zullen komen! Mijn vriendin en ik hebben andere plannen!

JESPER: Voilà..., daar hebt ge 't al...! Geef uw ding dan maar aan de kat van den buurman! Dan is er nog iemand goed mee!

HUGO: Let eens op uw woorden!

JESPER: Zo iets dat doet mij zeer, Hugo! Nooit zal ik Bompa worden. Nooit zal ik m'n speelgoedtreintjes kunnen overdragen op m'n kleinkinderen. M'n treintjes zullen verroesten en uiteindelijk met de vuilkar meegegeven worden! Het ras van Van Barneveld zal uitsterven. En gij vraagt mij om met u mee naar huis te gaan! Moet ik naar zo iemand luisteren? En dan wordt zo iemand nog dokter! Dat begrijp ik niet zenne.

HUGO: Hebt ge daar misschien iets op tegen?

JESPER: Hebt ge al eens gelachen nà uw plechtige communie? 't Heeft er nooit ingezeten hé! En zo iemand moet zieke mensen genezen! Hoe kan dat? De meeste mensen worden nog zieker als ze uw gezicht nog maar zien!

(Ondertussen heeft Hugo achter zijn rug een injectiespuit uit z'n dokterstas gehaald. Maar Nette is weer even aan de deur komen kijken en heeft dat tijdig gemerkt. Hugo stort zich met volle geweld op Jesper. Schermutseling. Nette, Suzan, Banne en Kelly stormen binnen. Met hun hulp spuit Hugo zichzelf in. Hugo valt bewusteloos neer)

JESPER: Dat was op 't nipperke...!

SUZAN: Hij heeft de picure in z'n eigen lijf gestoken!

NETTE: Al sjans dat we bij de pinken zijn!

KELLY: (ad lichaam van Hugo) Wat gaan we ermee doen?

NETTE: Dat stuk ongeluk moet hier weg hé!

KELLY: Waar naartoe?

NETTE: We kunnen 'm buiten op de stoep leggen.

JESPER: Nee, daar vriest 'm dood.

NETTE: Dan blijft 'm wel héél lang vers, hé Jesper!

KELLY: We zullen 'm in de toiletten leggen.

SUZAN: Zèg, die is zwaar hé!

BANNE: Gij moogt niet heffen, Suzan. Laat dat maar aan ons over.

NETTE: En zó...? (sleurt het lichaam van Hugo vrij brutaal met z'n voeten richting toiletten. Banne en Kelly helpen) Weg met dat schurremurrie!

JESPER: (aangeslagen) Nu kunt ge zien tot wat de vijand allemaal in staat is! Het zal hard tegen hard worden! (tot allen) Niemand is verplicht om te blijven! Als iemand goesting heeft om er vandoor te gaan, dan kan hij nu nog vertrekken! Nu hebt ge de kans nog, straks niet meer!

(Men gaat als één blok achter Jesper staan)

NETTE: We laten u niet in de steek, Jesper!

BANNE: Ik vraag me af wat we kunnen doen als de burgemeester seffens zijnen aanval inzet? Toon Prop is gene gemakkelijke hé! Die is nog tot veel meer in staat!

SUZAN: Iedereen op de gemeenteraad heeft er schrik van!

JESPER: Laat dat maar aan mij over! Ik heb gene schrik van hem.

BANNE: (niest, dan in stilte tot Jesper) Hoe zit dat met mijn fles sherry? Krijg ik die nog terug?

JESPER: Nee Banne! Die staat achter mijn loket en die blijft daar staan! Ge hebt nu iemand die iets om u geeft. Hou het zo en blijf van den drank af!

BANNE: Dan zullen we maar wat hoestsiroop drinken. (drinkt van z'n hoestsiroop)

KELLY: Kunnen we den burgemeester eens niet bang maken!

SUZAN: Hoe gaat ge dat doen? Ik zou echt niet weten wie daarvoor bekwaam is. Ik geloof zelfs dat 'm nog gene schrik heeft in een zwembad met tien krokodillen!

KELLY: Misschien wel van iemand die een hogere functie bekleedt!

NETTE: (cynisch) Ja, we zullen eens rap efkes naar onze koning bellen!

KELLY: Nee, naar ne minister bijvoorbeeld!

BANNE: Wie heeft er ne minister in zijne vriendenkring? Ik al zeker niet! Mijn vrienden slapen onder de brug of liggen in de goot!

KELLY: Dat is toch geen probleem! Gij wordt zelf minister hé!

BANNE: Moet ge daar geen examen voor afleggen?

SUZAN: Nee, ge hoeft alleen maar corrupt te zijn.

KELLY: Ik weet 't..., den Banne gaat zich omkleden en zal zich uitgeven voor minister!

BANNE: (cynisch) Ik zal eens efkes in m'n kleerkast kijken welk kostuum ik daarvoor kan aantrekken!

KELLY: Nee, dààr in de toiletten hé!

SUZAN: Kelly bedoelt de kleren van Hugo, Banne!

KELLY: Efkes gewoon van kleren verwisselen!

BANNE: Daar gaat dat dokterke niet mee lachen, vrees ik!

KELLY: Hij zal ook niet direct lachen zoals hij daar nu ligt!

NETTE: Wil ik den Hugo eerst nog een picture bijgeven?

JESPER: Nee.

KELLY: (slaat naar de bromvlieg) En vanwaar komt die bromvlieg toch in 't midden van de winter?

SUZAN: Dat is zoals den Banne, die weten ook waar 't goed is!

BANNE: Ge moet leven en laten leven!

NETTE: Als den Banne zo van bromvliegen houdt dan moet 'm maar eens komen kijken in mijne schapestal! Die krijgt 'm allemaal! En gratis hé!

BANNE: Allé, dan zal ik me nu maar gaan omkleden zeker.

JESPER: Vergeet u ook niet te wassen, hé Banne.

BANNE: (bij de deur) Niet komen kijken hé want ik word rap verlegen. (af naar de toiletten)

NETTE: En nu wil ik wel eens naar Antwerpen! (trekt jas aan)

JESPER: Ge moet wachten, Nette!

NETTE: Maar hoelang nog?

JESPER: Dat kan ik niet zeggen. Vroeg of laat stopt hier wel nen trein. Daar ben ik zeker van!

NETTE: Wil er iemand koffie? Niemand? Da's goedkoop! (gaat met haar portemonnee richting toiletten)

KELLY: Pas maar op voor den Banne als die daar in zijne blote staat! Ge zoudt nog ne schrik pakken!

NETTE: Den Banne...? Ik ben meer gewend. Ge slaat dat ding gewoon achter de oren en 't is ermee gedaan! (af naar toiletten)

SUZAN: Ik voel me wat benauwd. Ik ga efkes een frisse neus halen op het perron.

JESPER: Pas op voor de treinen hé.

SUZAN: Okee, meneer de stationschef. (af naar perron)

JESPER: Jamaar, ge wordt meegezogen door die trein en ge zit eronder voor dat ge 't weet hé!

(Nette en Banne komen onder hevige discussie van toiletten)

BANNE: ...'t is weer niet te verwonderen dat de oudste van den hoop komt gluren!

NETTE: Ik kom niet gluren. Ik wou gewoon drinken pakken aan den automaat.

BANNE: Dat zult ge nu wel zeggen.

NETTE: Trouwens, dat slingerke dat gij daar hebt hangen da's ook niet om mee te stoeffen! In mijne schapestal kom ik andere dingen tegen zenne!

BANNE: Da's door die vrieskou! (af naar de toiletten)

NETTE: (tot Jesper) Hoe werkt die automaat daarbinnen?

JESPER: (legt haar uit) Ge gaat vóór die drankautomaat staan. Ge kijkt naar rechts boven, daar is ergens een gleuf. Daar steekt ge iets in. Ge duwt op die topkes en ge wacht tot dat er iets uitkomt!

NETTE: (herhaalt) Iets insteken, met de topkes werken en dan komt er iets uit...?

JESPER: Just.

KELLY: (spottend) Maar een ongetrouwde vrouw van 75 jaar heeft daar geen ervaring mee.

NETTE: Daar zoudt gij nog kunnen van verschieten, snotneus. (af naar toiletten)

KELLY: (begint de rug van Jesper te masseren) Jesper...?

JESPER: Ja Kelly.

KELLY: We zijn alleen hé.

JESPER: Ja Kelly. (zijn frank valt, trekt even weg) Waarom...?

KELLY: Een uitgelezen moment om vreemd te gaan!

JESPER: Maar dat heb ik nog nooit gedaan!

KELLY: 't Moet eens de eerste keer worden.

JESPER: Hoe begint ge daar aan?

KELLY: Gewoon! In plaats van op den trein te springen....

JESPER: (vervolgt) ...spring ik op u zeker! Ja tarara...! Wat gaat ons Irma daarvan zeggen?

KELLY: Maar uw Irma weet daar toch niks van!

JESPER: Die kan hier elk moment binnenkomen! En leg 't dan maar eens uit!

KELLY: Wel, dat is precies het plezantste aan vreemdgaan! Altijd die spanning dat ze u kunnen betrappen terwijl ge daar met uw twee ligt te stoeien! En eerlijk gezegd, ik heb 't nog nooit gedaan met ne man in uniform!

JESPER: (met schrik in z'n stem) Wat dat ge nu zegt! (slikt door)

KELLY: (zet de kepie van Jesper op, dan met zware stem) Kom hier, mijnen dorpsstier...!

(imiteert geluid van een bruisende leeuw) Komaan, ten aanval...! Trek uw kleren uit!
 JESPER: (verzint) En als die bromvlieg op m'n kont komt zitten?
 KELLY: (presenteert haar buste) Pak wat dat ge wilt...!
 JESPER: Ik heb nochtans deze avond goed gegeten!
 KELLY: Dat kan er ook nog wel bij!
 JESPER: Is 't geen probleem voor u dat ik gepensioneerd ben?

(Kelly begint zich traagjes en sexy uit te kleden)

KELLY: (sensueel) 95 - 63 - 95 !
 JESPER: Is dat 014/...?
 KELLY: Nee, dat zijn mijn maten! (schenkt aan het loket een sherry in) Ook nen droge sherry, Jesperke?
 JESPER: (met bevende stem) Nee, geef mij maar ne natte...!

(Kelly trekt de treinjas van Jesper uit en sleurt hem bij z'n stropdas tot achter 't loket, om te gaan stoeien)

JESPER: Wacht eens efkes! (blaast op z'n fluitje)
 KELLY: Waarom doet ge dat?
 JESPER: Den trein mag vertrekken...!

(Kelly en Jesper nestelen zich achter het loket op de grond. We zien niet wat tussen hen gebeurt)

NETTE: (komt terug van toiletten) Zèg, die automaat werkt volgens mij niet! Hoe... Hoe... (merkt nu pas dat er niemand meer aanwezig is) Waar zit dat volk nu in ene keer...?

(Nette gaat op zoek naar het gegiechel en ontdekt Kelly en Jesper vrijend achter het loket)

NETTE: (slaat de hand voor haar mond) Oelalala...! Wat is dat daar allemaal...? (enkel Jespers hoofd komt tevoorschijn) Oh, gij pakt uwe koffie aan DIE automaat! (ad Kelly)

(Jesper en Kelly komen halfnaakt tevoorschijn en zullen zich onder volgende dialoog weer netjes aankleden)

NETTE: Of was meneer misschien zijnen airbag aan 't opblazen...?
 KELLY: Als ge te lang bij iemand zijt dan krijgt ge daar goesting in.
 NETTE: Nu dat ge 't zegt, da's in mijne schapestal ook zo.

(Suzan komt in paniek binnen langs deur perron)

SUZAN: (voelt aan haar buik) Help, help...! 't Is zover...!
 JESPER: Wat is zover?
 SUZAN: Ik denk dat 't gaat komen...!
 NETTE: Dat dacht ik daarjust ook bij den automaat, maar 't was vals alarm!
 JESPER: (begrijpt het nog steeds niet) Ik dacht ook dat 't ging komen..., en 't was ook niks!
 SUZAN: Jamaar, ik meen 't! Het begint...!
 JESPER: (zijne frank valt, dan luid) Watte...?? Ge bedoelt toch niet dat die kleine...?

SUZAN: Ja, ik denk dat de eerste weeën bezig zijn!

JESPER: 't Is niet waar hé...! (kuiert hypernervuus door de kamer) Wat nu gefloten zeg...!
Als alles maar goed komt...!

NETTE: (tot Jesper) Wie gaat hier eigenlijk een kindeke kopen, gij of Suzan...?

JESPER: Waar zit den Banne?

NETTE: Die was zich aan 't wassen. Hij hing juist met zijne kop in de wc!

JESPER: Waarom?

NETTE: Om zijne kop af te spoelen!

JESPER: Wat moet ik nu doen, Kelly?

KELLY: Eerst en vooral kalm blijven, en uwen boek bovenhalen natuurlijk.

JESPER: Just, mijnen boek! Waar is mijnen boek? (luider) Wie weet waar mijnen boek ligt...?

(Jesper vindt het boek, z'n handen trillen hypernervuus. Op deze manier kan hij helemaal niet lezen. Nette houdt het boek dan maar vast. Maar de bromvlieg is weer daar. Nette jaagt er met het boek achter. Jesper probeert lezend te volgen, maar dat blijkt onmogelijk)

JESPER: Nette, is dat nu ne moment om achter bromvliegen te jagen?

SUZAN: Stop maar!

KELLY: Waarom?

SUZAN: 't Is over!

KELLY: Oef...! Loos alarm!

JESPER: Was me dat verschieten zeg! Waarom moet mij zoiets altijd overkomen?

NETTE: En dan maakt gij nog problemen bij!

JESPER: Hoe...?

NETTE: Daarjust achter dat loket!

(Irma en de autoritaire burgemeester Toon Prop komen binnen. Irma is rijkelijk gekleed in bontmantel, zwarte handschoenen en een brede gekleurde hoed. Toon Prop draagt steeds een donkere overjas met een sportief hoedje. Hij straalt gezag en macht uit)

SUZAN: (stil tot allen) De burgemeester is er bij!

(Algemene verbazing en schrik onder de aanwezigen. Suzan vlucht naar een andere zitbank. Kelly vlucht achter haar krantenkiosk. Nette stelt zich stoer op. Jesper trekt z'n treinjas aan en zet z'n kepie van stationschef op. Hij snelt tot achter z'n loket. Een draconische burgemeester monstert het station)

TOON PROP: (gaat tot bij Suzan en neemt haar kin tussen duim en wijsvinger) Wat zegt uwe vent daarvan dat gij hier ook tussen al dat gespuis zit? Maar ja, soort zoekt soort hé!

(Suzan vernederd af naar toiletten. Toon Prop wil dat ook bij Nette doen, maar die zet zich onmiddellijk in bokshouding)

TOON PROP: (ad Nette) En dat scharminkel hoort thuis in een psychiatrische instelling voor bejaarden!

NETTE: En gij zijt nog te slecht om baas te zijn in mijne schapestal...? Laat staan baas in onze gemeente!

(Jesper komt van achter z'n loket met het seinplaatje en neemt Nette in bescherming)

JESPER: (dreigt naar Toon Prop met z' seinplaatje) Handen thuis, Toon Prop...! En als ge iets te zeggen hebt dan moet ge dat niet tegen de reizigers doen maar tegen de stationschef, daar aan 't loket!

TOON PROP: Daar is niemand!

JESPER: Dan zult ge eerst een afspraak moeten maken met de stationschef want hij is de grote baas hier!

TOON PROP: De stationschef van dit station is met pensioen!

JESPER: (cynisch) Is 't echt? Dan zult ge moeten wachten!

TOON PROP: Ik heb wel andere dingen te doen!

JESPER: Kent gij als burgemeester het verschil al tussen gewone mensen en politiciers? Bij ne gewone mens komt het verstand met de jaren en bij ne politieker met de schrikkeljaren! (maakt van de gelegenheid gebruik om ook naar Irma zwaar uit te halen, ad bontjas) En gij,..., de konijnen zijn weer goedkoop zeker?

IRMA: Dat zijn geen konijnen. Dit is echte nerts!

TOON PROP: (dreigt) Jesper Van Barneveld, maak dat ge achter uw loket zijt!

JESPER: Kalm, kalm...! Ik ben niet gevogeld door nen haas hé! (stapt tergend traag naar loket, dan met lachje) Zoals de processie in Echternach, twee stappen vooruit en ene achteruit) Maar ik kom er! Is 't vandaag niet dat is 't morgen! (achter het loket schenkt hij eerst een sherry uit, gorgelt dan) De volgende...!

(De burgemeester staat aan de grond genageld van woede)

NETTE: (roept door megafoon richting burgemeester) De volgende, zegt 'm!

(De burgemeester gaat tot vóór het loket)

JESPER: (gespeeld ad burgemeester) Hier se..., wie dat we hier hebben! Toon Prop begot! Hoe is 't ermee?

TOON PROP: (kan er helemaal niet mee lachen) En ik wil dat ge mij met "meneer de burgemeester" aanspreekt!

JESPER: (met zware nadruk op Prop) Hier zijt gij voor mij hier "Toon Prop-pe"! En ik ben hier voor u "meneer de stationschef"! Begrepen...?

TOON PROP: (witheet van woede) Jesper, miljaarde...!

JESPER: (kalmeert) Héla, héla..., niet beginnen te vloeken in mijne winkel hé! Of ik doe m'n blaffeturen dicht en dan kunt ge 't daar buiten op straat gaan uitleggen!

TOON PROP: Gaat gij nog normaal doen, of wat is 't?

JESPER: (met tergend lachje) Waarmee kan ik u van dienst zijn, Propke?

TOON PROP: Kom maar tevoorschijn van achter dat loket...!

JESPER: (komt met lachje van achter zijn loket) Leg uw probleem eens uit tegen de Jesper!

TOON PROP: Als burgemeester eis ik hier een verklaring voor uw lichtzinnig gedrag!

JESPER: Gij zijt genen burgemeester voor uw volk! Gij zijt nen bloedzuiger!

TOON PROP: Ik ben democratisch verkozen en ik heb de eed van burgemeester afgelegd. Dus, IK ben de burgemeester hier! En als ge u daar niet mee kunt verzoenen dan moet ge onze regering maar eens vragen of ze speciaal voor Jesper Van Barneveld de grondwet willen wijzigen!

JESPER: Wie heeft u eraan gekozen? Ik in elk geval niet! Mensen zoals den brouwer, de cafébazen en dan nog wat voetvolk dat niet beter weet. (denigrerend ad Irma) Zoals die schapepels daar!

IRMA: Jesper, dat is echte nerts! Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen?

JESPER: Al is dat het vel van nen olifant. 't Is een schande zoals gij hier rondloopt!

TOON PROP: Jesper, let op uw woorden!

JESPER: En gij moet op uw daden letten! Of denkt ge dat ik niet weet dat ge met frauduleuze praktijken bezig zijt! Als hier alles eerlijk moest gaan dan waart gij nooit burgemeester geworden. Maar ne meestergast van den brouwer kent iedereen! Ne meestergast van den brouwer krijgt veel bezoek, en anders maakt hij er elke week zelf wel een paar bij in 't dorp die later voor hem zullen stemmen!

TOON PROP: Gij kunt mij niet betichten van onrechtvaardigheid!

JESPER: Oh nee...? De natuurgronden achter het kanaal zijn verkocht als bouwgrond! Binnenkort zitten er geen vogels meer! Ofwel namaak zoals ons Irma er daarstraks ene op hare kop had staan! En uw vrienden krijgen de beste jobkes in de gemeente!

TOON PROP: Dat is dienstbetoon!

JESPER: Oh, dat noemt gij dienstbetoon? Dan zijn die renovatiewerken aan uw eigen huis, die gebeurd zijn door ons eigen gemeentepersoneel, ook dienstbetoon zeker? Wie betaalt dat, denkt ge? De kleine man! Toon Prop, mensen als u mogen ze voor mijn part één voor één aan de kerktoeren ophangen!

TOON PROP: Och zeveraar! (wil een krant uit de kiosk nemen)

KELLY: (slaat op z'n handen) Van mijn gazetten blijven...!

TOON PROP: (met venijnig lachje, tot alle aanwezigen, ad Kelly) Weet ge dat ik deze schone madam al eens zien dansen heb terwijl ze helemaal naakt was...! (met minachting) En zoiets verkoopt hier gazetten en snoep. Sjans dat de mensen het niet weten hé! Ze zouden vies zijn aan haar spullen!

JESPER: Maar Kelly is schoon als ze naakt is en dat kan burgemeester Prop van z'n eigen niet zeggen! Met z'n afdakske onder z'n kin en z'n brede kont waar dat de helft van 't dorp inkruipt van de schrik!

IRMA: Hoe wete gij dat die gazettenmadam een schoon lichaam heeft als ge 't nog niet eens gezien hebt! Dat zou ik wel eens willen weten!

JESPER: Watte, niet gezien...? Haha, laat me niet lachen! Ik heb in m'n leven meer gezien dan gij kunt dromen!

IRMA: Leugenaar, dat ge daar staat...! Of zijt gij achter mijne rug naar de bar geweest waar dat schepsel 's avonds danst!

JESPER: Nee. Ik ben vreemd geweest!

IRMA: (volledig uit haar lood geslagen) Watte...? Gij...?

JESPER: Ja, ik...!

IRMA: Daar moet gij 60 jaar voor geworden zijn!

JESPER: En 't was nog plezant ook! Spijtig dat ik er niet vroeger aan begonnen ben!

TOON PROP: Ik heb andere leeuwen getemd die even brutaal waren als gij! En daar spreken ze niet meer over. Niemand weet trouwens waar ze zijn.

JESPER: Dat ge tot zoiets in staat zijt, dat weet ik. Maar ooit zal dat allemaal uitkomen, en dan hangt Propke!

TOON PROP: Zij die klacht neerleggen tegen mij zullen de volgende slachtoffers zijn die worden opgegeten door de wormen, anderhalve meter onder de grond!

JESPER: Nog iets te zeggen, Toon Prop?

TOON PROP: Ja. Ik zal hier niet vertrekken alvorens dat gij dit station hebt verlaten!

JESPER: Ik heb nog een grote verrassing voor u waar ge zult van opkijken!

TOON PROP: Mij maakt ge niet meer bang met een dode muis!

NETTE: Die zoiets zeggen dat zijn de grootste bangerikken!

TOON PROP: En gij zult onteigend worden! Dit jaar nog! Dat geef ik u op een briefke! Dan is 't gedaan met schapen te kweken!

NETTE: Dan hou ik varkens! En gij zijt den eerste die mag komen logeren!

(Banne komt binnen van de toiletten. Hij is gekleed in de kleren van Hugo. Z'n verschijning wekt verwondering bij de burgemeester en Irma)

TOON PROP: Wie is dat...?

JESPER: (met smile) Dat is mijn verrassing! Mag ik u voorstellen, minister Bannemans van ruimtelijke ordening.

TOON PROP: Minister...?

IRMA: Van ruimtelijke ordening...?

TOON PROP: Die ken ik niet!

JESPER: Ge zult 'm nog wel leren kennen, wacht maar! En 't is gene gemakkelijke hé!

(De burgemeester en Irma verstijven van de schrik. Banne spreekt met een Waals accent)

JESPER: (stelt voor aan Banne) Dit is Toon Prop, meneer de minister. Hij is burgemeester. Allé, dat denkt 'm toch!

BANNE: Toon Proppe...? Ikke kenne niet Toon Proppe! Is die ook van de trein misschien?

JESPER: (pleegt grapje) Ja, hij loopt er achter om de drollen op te rapen!

IRMA: (duwt Jesper opzij) Ga weg, onnozelaar! (tot Banne) 't is spijtig dat dit station moet verdwijnen, hé meneer de minister.

BANNE: Watte kij daar allemaal zeg? Verdwijnen...? Deze station...? Maar ikke wete daar nikske van!

TOON PROP: (overdreven vriendelijk) Hoe...? Dit station moest toch verdwijnen voor een verkaveling van 48 nieuwe woningen! Dat was toch afgesproken met uw dienst! U zou de huur van de eerste twee jaar krijgen in ruil! Die paar treinkaartjes die hier verkocht worden wegen daar toch niet tegen op hé!

BANNE: Dan moet ikke mijne chef de kabinet op zijne vingers tik! Wel Burgemestre, ikke kan u nu vertel dat deze hele operation niet doorgank zal vinden!

TOON PROP: Maar we zijn daar al jaren mee bezig! Ik heb de brieven van uwe kabinetschef nog op mijn bureau liggen!

IRMA: (fluistert te luid tot Toon Prop) Daar zitten spionnen op zijnen dienst die met de steekpenningen zijn gaan lopen!

TOON PROP: Dan is 't oorlog!

BANNE: (ad Irma) 't Is van madame gaat zing van de Nieuwjaarse-zoeten...?

IRMA: Waarom?

BANNE: 't Is kij heb u al van de verkleed! (tot Jesper) Meneer Van Barneveld, is deze madame soms ontsnap uit instelling van de psychiatrie?

JESPER: Waarom vraagt u dat, meneer de minister?

BANNE: Ah, Nieuwjaar is toch al lank van de voorbij!

JESPER: (tot Irma) De minister heeft het niet zo staan op uw kleren!

IRMA: Maar allé nu..., dat zijn mijn beste kleren!

(Banne begint te niezen, drinkt hoestsiroop en verraadt zich daardoor)

NETTE: (fluisterend tot Banne) Doe dat weg, stomme kloot!

IRMA: (haar frank valt) Dat is gene minister! Dat is die clochard!

TOON PROP: (dreigt naar Jesper) Daar gaat ge niet goed van zijn, Van Barneveld!

IRMA: (tot Banne) En gij ook niet, gepeupel!

(Ondertussen komt Suzan binnen van de toiletten)

IRMA: Jesper, bedrieger dat ge daar staat!

TOON PROP: (tot Banne) En u laat ik als landloper opsluiten in Merksplas!

BANNE: 't Is van dat kij dan heel rap moet zijn om mij te pak...!

TOON PROP: Waar hebt gij die kleren gehaald? Ook weeral gestolen zeker?

BANNE: Nee, geleend!

TOON PROP: Genoeg gezeverd nu! Als burgemeester eis ik dat iedereen zich stanta pede naar buiten begeeft! (wil Suzan, Banne, Kelly en Nette uit het station zetten)

JESPER: (gooit zich vóór z'n vrienden) Handen af, Prop! Of ge krijgt met mij te doen!

IRMA: Houdt uwe mond, gij...! En laat de burgemeester praten!

(Nette slaat met het seinplaatje op de hoed van Irma)

IRMA: Wat was dat...?

NETTE: Daar zat een bromvlieg op uwen hoed!

BANNE: Kan meneer de burgemeester mij wat geld lenen om eens op restaurant te gaan, want ik heb honger!

(Banne wordt afgestoten door Toon Prop. Hier steelt Banne de portefeuille van Toon Prop)

IRMA: (tot Jesper) Is onzen Hugo niet hier geweest?

JESPER: Niks van gezien!

IRMA: Jesper, geef u over! Wat haalt 't allemaal uit?

JESPER: Veel meer dan ge denkt!

(Onder volgende dialoog stapt de burgemeester met autoritaire tred naar deur perron en terug. Banne imiteert hem plagend, een metertje ernaast)

TOON PROP: We zullen nen aanval opzetten om Jesper te verdrijven uit het station. Eindelijk zal ik me kunnen bewijzen tegenover die onruststoker! Hij zal voorgoed van deze aardbol verdwijnen en niemand zal weten wat er met hem gebeurd is!

SUZAN: ja, zoals met uw andere tegenstanders uit 't dorp zeker? Moordenaar...!

TOON PROP: Daar zijn geen bewijzen van!

JESPER: Ik zal u bestrijden met uw eigen wapens!

TOON PROP: Dat is heel goed mogelijk. Maar ik heb relaties in de hoogste kringen van dit land!

JESPER: En ik heb relaties in de laagste kringen, tussen het krapuul. Maar ik kan u verzekeren, meneer den burgemeester, we zijn met velen! Met héél veel! Als die allemaal aan uw geweten beginnen te knagen dan zult ge nog schreeuwen om te mogen blijven leven!

(Nu is de burgemeester ter hoogte van het zwaaideurtje aan het loket. Kelly laat het zwaaideurtje tegen zijn achterwerk kletsen waardoor de burgemeester in de armen van Banne valt. Hij kijkt even op en stuit op een brede smile van Banne die z'n rotte tanden toont, zijn hoofd tussen z'n twee handen neemt en hem een kus op het voorhoofd geeft. De burgemeester stoot Banne af en begint onmiddellijk z'n gezicht te reinigen met z'n zakdoek. Toon Prop wil op Jesper stuiken maar men grijpt hem met z'n allen beet. Suzan houdt Irma met het seinplaatje in bedwang)

IRMA: (tot Nette) Uit mijne weg, kreng!

NETTE: Nog ene keer zone praat en ik breng "de Jos" mee hé! (ad hoed van Irma) En dan zal ik er eens mee over uwe vliegende schotel strelen! 't Is niet zeker dat 'm dan

nog zo hoog steekt!

KELLY: (ad Toon Prop) Wat gaan we ermee doen, Jesper?

NETTE: Gijzelen!

JESPER: Geen slecht idee, Nette!

TOON PROP: Hier gaat ge nog spijt van krijgen, Van Barneveld!

BANNE: (heeft Toon Prop in een greep om de keel) Moet ik zijne nek breken, Jesper?

JESPER: Nee, wacht daar nog maar efkes mee! We gaan ons eerst wat amuseren!

TOON PROP: Irma, doe iets...!

IRMA: Seffens is onzen Hugo hier! 't Zal dan hun beste dag niet worden! Die heeft ook een verrassing bij..., in z'n dokters-tas!

JESPER: Zet hen maar naast elkaar op de bank! Ze willen toch gaarne bijeen zijn. Wel, dat kunnen ze nu!

KELLY: (zet Irma's hoed op) Wat vindt ge hiervan, Jesper?

JESPER: Schoon, maar pas toch maar op voor de luizen en vlooien!

IRMA: (boos) Zèg hey, wat denkt gij wel van mij?

(Nette haalt de waterpomptang tevoorschijn)

TOON PROP: De wraak zal niet mals zijn, Van Barneveld!

NETTE: (dreigt naar Toon Prop) Moet ik 'm nen trek geven, Jesper?

JESPER: Seffens!

NETTE: (stapt dreigend langs de gegijzelden met de waterpomptang) Als er nog iemand iets wil weten dan is 't nu de moment!

IRMA: We zeggen toch niks!

NETTE: Oh nee...? Ga eens efkes opzij allemaal...! (wil uithalen met de waterpomptang)

IRMA: (smeekt) Nee..., alstublieft! Laat ons leven! Ik zal alles vertellen!

KELLY: (tot Irma) Is Toon Prop uwe minnaar?

IRMA: (biecht nederig op) Ja!

JESPER: (gespeeld) Dan zijt gij ook al vreemd gegaan?

IRMA: (treuzelt even, bekent dan) Ja.

JESPER: Ook op de vloer? Dat valt mee hé! (gemeend, streng ad Irma) Ge moet dat daar zien zitten! Hoe kan ne mens op zoiets verliefd worden? Zo'n billen en borsten kunt ge bij den beenhouwer ook krijgen, en vele goedkoper! Ik geloof dat uw ogen slecht beginnen te worden, Prop!

(Plots komt Hugo schaarsgekleed en zwijmelend van de toiletten. Hij heeft enkel een krant rond z'n middel en gaat er vandoor langs de buitendeur zonder z'n dokterstas)

IRMA: (schrikt) Was dat onzen Hugo niet...?

NETTE: Nee, dat waren de beursberichten uit de Gazet van Antwerpen!

IRMA: Wat hebben ze met hem aangevangen?

SUZAN: (plots) Hij stampst weer...!

NETTE: (vermoedt dat Toon Prop haar stampst, dan kwaad) Watte...? Stampst gij zwangere vrouwen...? Daar se...! (plant haar voet op de zijne)

TOON PROP: (pijnkreet) Auw...!!

SUZAN: 't Was wel mijne kleine die stampste, hé Nette!

JESPER: Bindt hen maar vast!

TOON PROP: Van Barneveld, laat ons gerust! Of moet ik hier misschien iedereen vertellen dat gij thuis nog met speelgoedtreintjes speelt?

(Alle blikken naar een gegeneerde Jesper)

TOON PROP: Hij raakt zijn Irma al maanden niet meer aan. Maar ik doe het in zijn plaats!
(uitbundige lach) Hij legt verse lakens en ik maak ze vuil, ha ha!

KELLY: Da's niet moeilijk, de helft van de vrouwen uit het dorp is al eens lastig gevallen door u...!

TOON PROP: (plotseling ernstig) Ge liegt...!

KELLY: Ik lieg niet, vieze oude vent, dat ge daar staat!

NETTE: Al sjans dat zijn schapen tijdens de kweek niet blauw geschilderd worden zoals die van mij. Of ge zoudt hier nogal wat zien rondlopen!

BANNE: Wat gaan we ermee doen, Jesper? (horizontaal gebaar onder keel)

JESPER: Ja! Maak ze maar af! Allebei!

(Banne stroopt z'n mouwen op en wil erop stuiken)

NETTE: (duwt Banne opzij) Héla, ik wil die met hare konijnepels!

BANNE: Dan pak ik die met zijne ballonneskop!

NETTE: Hoe gaan we ze killen? Ne slag op de kop of gewoon de strot oversnijden?

BANNE: We moeten zien dat we ons handen niet vuil maken, hé Nette! Ik ben nu pas gewassen.

NETTE: Jamaar, dan kunnen we er nog beuling van draaien!

IRMA: (kan het niet meer aan) Jesper, ik wil hier weg!

BANNE: Jamaar, ge moogt weg! In stukskes gesneden! Onherkenbaar! Net zoals de slachtoffers van Toon Prop verdwijnen!

TOON PROP: (tot Banne) En als ik dood ben dan komt gij op m'n graf spuwen zeker?

BANNE: Ikke...? Nee, 'k zou er spijt van hebben om daar zo lang aan te schuiven!

IRMA: Ik wil nog iets zeggen voor dat ik sterf! Jesper, laat ons leven alstublieft! Wat hebben wij u misdaan?

JESPER: Dat zullen die nertsen van uwe jas ook gedacht hebben toen men die ging doodslagen om er voor u ne jas van te maken!

IRMA: Ik beloof alles weer goed te maken.

NETTE: Laat u niet in doekskes doen, Jesper!

JESPER: Maak ze maar los!

BANNE: (protesteert) Allé Jesper, laat Nette en mij er eens efkes mee alleen! Dat zaakske zal zo opgeknapt zijn.

JESPER: (luider) Losmaken, zeg ik!

(Toon Prop en Irma vluchten richting buitendeur. Nette schopt Toon Prop tijdens het passeren nog onder z'n achterwerk)

TOON PROP: (haalt bij de buitendeur nog zwaar uit naar Jesper) Nog nooit ben ik zo beledigd in mijn ambt! Daar gaat ge nog van horen op de rechtbank, Van Barneveld!

JESPER: Dan gaat ge de rechters ook omkopen zeker!

TOON PROP: Ge gaat 't hier niet lang meer trekken!

JESPER: En zoals steeds zult gij het vuile werk laten opknappen door uw politieagenten! Alleen zijt ge een dikke zero, Toon Prop!

TOON PROP: We zullen deze keer wel eens zien! Ik beloof dat ik dit probleem eigenhandig zal oplossen!

JESPER: Irma, kunt gij mijne pyjama naar hier brengen?

IRMA: Waarom?

JESPER: Omdat ik nooit meer naar huis kom!

IRMA: (tot Toon Prop) Kom, we zijn weg!

(Irma en Toon Prop uitzinnig van woede af)

NETTE: Is dat waar dat gij thuis nog met treintjes speelt, Jesper?

JESPER: Ja. En daar schaam ik me niet voor! Treinen beheersen m'n hele leven. Ik ga ermee slapen en ik sta ermee op! Soms droom ik zelfs over treinen.

BANNE: (toont de gestolen portefeuille van Toon Prop) Kijk eens wat ik hier heb! (inspecteert de inhoud) Daar zit precies nogal wat geld in! En een brief die niet afgestempeld is...? (leest de afzender) Van Irma...?

SUZAN: Nen brief van Irma aan onze burgemeester...?

KELLY: Banne, geef die brief aan Jesper!

BANNE: Jaaaar, ik had 'm eerst hé!

KELLY: Banne, gij kunt niet eens fatsoenlijk lezen!

BANNE: Drie jaar geleden niet, maar sinds ik hier de kans krijg om soms uw gazetten te lezen gaat 't toch vlot!

SUZAN: (beveelt luid) Banne, vooruit!

BANNE: (nederig) Ja Suzan. (geeft de brief onmiddellijk aan Jesper)

NETTE: (in het oor van Kelly) Hij ligt al onder de sloef!

(Jesper leest in stilte en richt zich starend op)

KELLY: Wat staat erin?

JESPER: Ze willen me zot laten verklaren!

KELLY: Ik heb toch gezegd dat ze iets van plan waren!

JESPER: (vervolgt) In samenspraak met dokter Van Barneveld! Onzen Hugo begot! Nu begrijp ik 't. Zij willen mij uit het station lokken. Ik heb sjans dat ik hier gebleven ben, of ik had nu al in 't zottenhuis gezeten! Die vriendin van onzen Hugo was geen echte vriendin! Dat waren twee verplegers van 't zottenhuis! Nu valt mijne frank...!

NETTE: Ge hebt daarjust den burgemeester toch horen klappen tegen minister Bannemans?

BANNE: Ze willen hier huizen bouwen.

SUZAN: 48 !

NETTE: Dat gaat nogal nen toren worden dan!

BANNE: Die gaan ze wel naast elkaar zetten in plaats van op elkaar, hé Nette!

JESPER: Heel ons land stinkt van de corruptie! En hoe hoger ge gaat, hoe harder het stinkt!

KELLY: Ziet ge nu waarom uw Irma zo gaarne had dat ge met pensioen ging!

SUZAN: Kunnen ze ne mens zomaar in 't zottenhuis steken?

NETTE: Als er nen dokter is die de papieren ondertekent en ze hebben daarbij de steun nog van den burgemeester dan is dat zo gebeurd! Dan moogt ge nog zo gezond zijn als een viske in uw bovenkamer!

JESPER: (staart voor zich uit) Natuurlijk, dan heeft ons Irma vrij spel met Toon Prop hé. De heks...!

SUZAN: Die burgemeester gaat zeker nog terugkomen, hé Jesper!

JESPER: Die confrontatie kan wel eens de laatste zijn! Ze kunnen mij in de gevangenis steken, vermoorden en in de grond stoppen...., maar zeker niet in een zottenhuis!

SUZAN: Zèg, ik vraag me af of ik deze nacht hier kan blijven overnachten! Ik durf eerlijk gezegd niet meer terug naar mijne vent hé!

KELLY: Kan dat, Jesper?

BANNE: (ad Jesper) Waarom niet? Ik slaap hier al jaren! Kom Suzanneke, ik zal dat wel arrangeren.

SUZAN: Banne, ge zijt nen hele lieve man!

BANNE: Daar drinken we op! (drinkt aan z'n hoestsiroop en presenteert) Wil er nog iemand

drinken?

NETTE: (pakt de fles hoestsiroop af) Laat me eens zien wat gij daar allemaal in uw kas slaagt! (leest) Vermindert de nevenwerkingen tijdens de menopauze...!

BANNE: (voelt aan z'n buik) Oeioei....!

NETTE: Ja, zekers "oeioei"!

BANNE: Nu begrijp ik vanwaar die plotse vapeurkes komen!

KELLY: Ge moet in 't vervolg wel zien wát dat ge pakt hé!

NETTE: Straks zitten we hier nog met ne zwangere vent!

KELLY: Pssst...! Zijt allemaal eens efkes stil!

(Op de achtergrond raast een trein voorbij. Hij claxonneert)

JESPER: Dat was de Lowie met de laatste trein naar Antwerpen! Als 'm hier voorbijkomt dan claxonneert 'm altijd. Kunt ge geloven dat dat zeer doet?

KELLY: Ja Jesper!

NETTE: Waarom stopt die nu niet?

JESPER: Dat moet ge aan mijn bazen in Brussel vragen! Die hebben daarvoor gezorgd!

NETTE: Dan zal ik 't maar afbollen zeker!

JESPER: Sorry Nette, ik kan er ook niks aandoen!

NETTE: Ik zal wel eens ne gepeperde brief schrijven, waar dat ze in Brussel scheel van kijken!

BANNE: Zet er mijne naam ook maar onder, Nette!

SUZAN: De mijne ook!

KELLY: En die van mij ook!

JESPER: De mijne niet! Daar liggen al 200 zo'n brieven van mij!

(Nette maakt aanstalte om het station te verlaten)

KELLY: Blijft gij hier niet slapen?

NETTE: Nee, die banken zijn veel te hard voor mijne rug. Ik zal morgen wel terugkomen. En dan breng ik "de Jos" mee! Ge weet nooit waar dat 't goed voor is! Saluut! (af met haar valies)

JESPER: En waar gaat gij slapen, Kelly?

KELLY: Ikke...? Bij u zeker, achter 't loket!

JESPER: We mogen ook niet te veel vreemdgaan op enen dag hé!

KELLY: Waarom niet?

JESPER: Anders zijt ge dat veel te rap gewoon hé en dan is 't plezier er te rap af!

SUZAN: (voelt aan haar buik) Hij stampt weer! Wie wil er eens voelen?

KELLY: Laat den Banne maar eens voelen!

BANNE: Ikke...? Dat heb ik nog nooit gedaan!

JESPER: 't Is wel aan 't kindje dat ge moet voelen, hé Banne!

BANNE: Dat moet gij zeggen, dubbeldekker! (legt zijn hand op de buik van Suzan, dan kinderlijk blij) Heuuuu....! Dat petieterig dingske kan bewegen...!

DERDE BEDRIJF**VOLGENDE MORGEN**

(Op de achtergrond kraait een haan. Er liggen een hoop weekbladen en kranten op het dak van de krantenkiosk, er is een dunne koord bevestigd bij de buitendeur en er is een horizontaal plankje op manshoogte boven de zitbank die tegen de muur van de toiletten grenst bevestigd. Er is weinig beweging. Enkel Jesper en Kelly slapen, zichtbaar voor het publiek, achter de krantenwinkel. De kleren van Hugo liggen op de centrale zitbank. Suzan kruipt recht van achter het loket. Ze rekt zich uit en kijkt op haar horloge)

SUZAN: (tot Banne die ook achter het loket ligt) Gij kunt nog wat blijven liggen, Banne. 't Is nog maar half negen!

(Suzan voelt aan haar buik, neemt een krant uit de kiosk en begint erin te lezen. Er wordt op de buitendeur gebonkt)

SUZAN: Banne...?

BANNE: (OFF, slaperig) Ja, wat is 't?

SUZAN: Daar klopt iemand op de buitendeur!

BANNE: Doe maar open en zeg dat het station gesloten is!

(Suzan opent de buitendeur. Irma en Hugo stormen binnen. Een arrogante Irma duwt Suzan brutaal opzij. Hugo blijft wantrouwig in de deuropening staan)

IRMA: (tot Hugo) Allé, kom dan voort!

HUGO: Jamaar...!

IRMA: Blaffende honden bijten toch niet zeker!

HUGO: Neenee, maar kennen die honden hier dat spreekwoord ook wel? (sluit de buitendeur achter zich)

IRMA: (streng tot Suzan) Goedemorgen!

SUZAN: (tot Hugo) Hier ligt nog een pakske voor u! (overhandigt hem z'n kleren)

IRMA: (ad buik van Suzan) Gij hebt anders ook een schoon pakske bij! Van wie is 't...?

SUZAN: Van de vliegende sigaar!

IRMA: Zo'n vrouwen, die geraken zelfs in verwachting van de wind! (stapt door het vertrek, dan tot Suzan) Waar zit mijne vent?

SUZAN: Dat zou ik niet weten, madame! En als ge 't niet erg vindt ga ik eerst m'n toilet maken.

IRMA: Is er van uw afgeleefd smoeleke nog wel iets te maken?

SUZAN: Meer dan die van u, denk ik want bij u is 't allemaal fake en plak- en trekwerk! (af naar toiletten)

(Irma gaat tot bij de krantenkiosk. We merken dat Jesper wakker wordt. Als hij Irma toevallig merkt duikt hij direct weg. Achter de rug van Irma kruipt hij gekleed in z'n ondergoed en in snel tempo op handen en knieën tot achter het loket. Daar staat hij recht, trekt z'n treinjasje aan, zet z'n kepie op en blaast op z'n fluitje. Hij blijft achter het loket staan)

JESPER: (eerst hees met hoge stem) De vol... (hoestje, herpakt zich dan) De volgende...!

IRMA: (stapt tot voor het loket) Jesper, ik geef u nog één kans! Maar dan moet ge NU mee naar huis komen!

JESPER: (kort en goed) Nee...!

IRMA: Gij doet zo vreemd de laatste dagen! Gij zijt de Jesper van vroeger niet meer!
Waarom komt gij niet gewoon mee naar huis?

JESPER: Omdat hier de laatste dagen te schandalige dingen gebeurd zijn!

IRMA: We vergeten en vergeven.

JESPER: Daar is maar één ding dat ik zo rap mogelijk wil vergeten, en dat is uw stom gezicht...! (cynisch tot Hugo) Komt meneer dokter mij misschien nog een spuitje geven?

HUGO: Dat was niet met slechte bedoelingen, pa!

JESPER: Nee..., met wat dan?

HUGO: 't Was maar een eenvoudig slaapmiddel.

JESPER: (met pesterig lachje) En hoe was de uitwerking...?

(Kelly kruipt ook schaarsgekleed van achter haar krantenkiosk op handen en knieën tot achter het loket, terwijl Irma nog steeds voor het loket staat. In tegenstelling tot Hugo heeft niemand daar iets van gemerkt)

IRMA: Willen we helemaal opnieuw beginnen, Jesper?

HUGO: (aan de grond genageld) Ma..., ik heb daar iets...

IRMA: (onderbreekt) Hugo, onderbreek me niet! Dit gaat tussen uwe pa en mij!

(Jesper kan onder volgende dialoog moeilijk praten omdat Kelly hem niet met rust wil laten)

IRMA: Jesper, wat is 't, eieren of jong...?

JESPER: Eieren of jo-jo-jong...? A-a-a-allebei, denk ik! Hooèèèèè...!

IRMA: Zijt ge ziek...?

JESPER: (met spastische trekjes) Waa-aa-aar-rom...?

IRMA: Doet 't ergens zeer, Jesper? Gij doet zo raar?

JESPER: Vi-vi-vindt ge dat? En wat was da-dada-da-dat met die br-brr-brief? "Lie-lie-lieve kussen van uw I-i-irma"? En mij zo-zo-zot willen verklaren, ja! Hoeèèèèè...! (met nog meer spastische kreten en gebaartjes)

(Terwijl Irma zich even naar Hugo wendt steekt Kelly haar hoofd boven. Jesper duwt haar direct weer naar beneden)

IRMA: (tot Hugo) Vindt gij ook niet dat die iets mankeert?

JESPER: Ik heb 't o-o-over de brief, ma-ma-madame die gij aan Too-oo-ooo-Toon Prrrr...
Prrrr... Prop hebt geschré-é-é-é-ven...!

IRMA: Die brief was een vergissing van mij!

JESPER: (praat weer gewoon) Heel uw leven berust op vergissingen!

IRMA: Ik heb er spijt van, Jesper! Ik wil met u terug op een schone lei beginnen!

JESPER: Tot morgen zeker en dan is 't opnieuw van dàt! Tarara...!

(Nu wil Banne enkele keren overeind komen. Doch, Jesper duwt zijn hoofd telkens weer naar beneden. Als Irma dat merkt veinst Jesper enkele snelle lichaams oefeningen)

JESPER: Mijnen ochtendgymnastiek!

IRMA: 't Was beter dat ge wat ochtendgymnastiek deed voor uwe kop! (draait bij) Jesper, ik geef toe dat ik spijt heb over wat hier gisteren gebeurd is!

JESPER: Voorspijt is er niet en naspijt staat niet in mijne dictionaire!

IRMA: Gij hebt in uw leven toch ook al fouten gemaakt!

JESPER: Ja, maar één, en dat was toen ik met u trouwde...!

(Plots kruipt Banne, ook in ondergoed gekleed, op handen en knieën van achter het loket tot achter de krantenkiosk. Hugo merkt dat en wil dat weer tegen Irma zeggen)

HUGO: Ma, ik geloof dat ik dààr....

IRMA: (onderbreekt furieus) Hugo, hou nu eens eindelijk uwe mond als ik aan 't spreken ben met uwe pa!

(Hugo wil een kijkje nemen achter de krantenkiosk, maar ook Kelly wil terug naar haar krantenkiosk kruipen. Ze vindt echter Hugo op haar weg en kruipt dan maar tussen z'n benen door. Banne en Kelly kleden zich weer normaal. Nu worden ze opgemerkt door Irma)

IRMA: Wat is dat hier allemaal...?

HUGO: Dat wil ik u al een hele tijd vertellen, ma.

IRMA: (tot Jesper) Gebeuren hier zo'n dingen...?

JESPER: De ene sexorgie na de andere! Op de gemeenteraad gebeurt zoiets toch ook! Of niet soms?

(Jesper komt van achter z'n loket vandaan. Hij is blijkbaar z'n broek vergeten aan te trekken en merkt dat zelf niet. Het is een belachelijk zicht met zijn treinjas en kepie)

JESPER: (vervolgt tot Irma) Trouwens, uwe goeie vriend Toon Prop heeft...

IRMA: (onderbreekt woedend ad onderkant van Jesper) Wat moet dat voorstellen...?

JESPER: Watte...?

IRMA: Dààr beneden...!

JESPER: (schrikt en slaat beiden handen voor z'n kruis) Waaah...!

IRMA: Of zijn dat misschien de nieuwe kostuums van de NMBS?

JESPER: (verzint snel) Nee, de chauffage is op hol geslagen! 't Is veel te warm hier!

IRMA: Voor mij toch niet!

JESPER: Dan zal er wel iets haperen aan uwen thermostaat! (trekt ondertussen snel z'n broek aan)

IRMA: Zorg maar dat uwen thermostaat niet hapert!

JESPER: Oh nee! Daar kan Kelly van meespreken! Ne stoomtrein heeft er niks aan! De machinist moet alleen weten hoe heet hij z'n machien moet stoken!

IRMA: Zijt gij dan al onze gelukkige jaren die we samen doorbrachten vergeten?

JESPER: Hoe rapper hoe liever!

IRMA: Gij gaat nog verschieten van mij, kereltje! Ge zult straks wel zien tot wat ik allemaal in staat ben! Ik zal terugkomen met den burgemeester en dan zult ge ervan lusten, want den burgemeester is in alle staten hé! (minachtend tot Banne en Kelly in de krantenkiosk) Sexueel gestoorden...! Bah...! Kom Hugo, we zijn hier weg uit dit hol van verderf...!

(Suzan komt ondertussen van de toiletten)

HUGO: Gaan we de burgemeester halen, ma?

IRMA: Seffens. Ik ga me eerst thuis omkleden.

JESPER: Omkleden, zes keer per dag. Zijt gij soms een etalagepop?

IRMA: Ne mens moet proper zijn! (ad Banne) En dat kunnen de meesten onder u hier niet

zeggen. Kom Hugo!

SUZAN: (tot Hugo) Ge vergeet uw kleren nog!

HUGO: (ad Banne) Die moet ik niet meer hebben als die clochard die gedragen heeft!

BANNE: Waarom niet? Zijt ge soms vies van mij?

HUGO: En nog geen klein beetje!

BANNE: Wat voor nen dunk hebt gij wel van uw eigen, mottebal? Uw scheten stinken even hard als die van mij zenne!

(Irma en Hugo af met slaande deur)

KELLY: (lief tot Jesper) Hoe is 't geweest deze nacht?

JESPER: Gij moet eens in de spiegel kijken!

KELLY: Waarom...?

JESPER: Wij hadden toch wat boekskes en gazetten op de grond gelegd hé.

KELLY: Ja. En dan...?

JESPER: Deze morgen stond er een deel van den "Dag Allemaal" op uw achterstel!

KELLY: Da's niet erg. Bij u was dat de frontpagina van "Het Laatste Nieuws"!

(Nette komt weer binnen met haar valies)

SUZAN: Daar se, Nette is ook al wakker!

NETTE: Al voor dat ik uit m'n bed kroop. Zèg, en ik heb "de Jos" meegebracht hé.

BANNE: Waar is 'm dan?

NETTE: Hij staat hier buiten bij de deur te wachten tot ik 'm nodig heb!

KELLY: Waarvoor dient die valies, Nette?

NETTE: Ah, vandaag gaan we naar Antwerpen, hé mannekes!

BANNE: Maar den trein stopt hier niet meer!

NETTE: Waarom niet?

BANNE: Dat heeft Jesper u gisteren toch al uitgelegd.

NETTE: Oh ja...? Dan ben ik dat weer vergeten hé.

JESPER: (beveelt) Een beetje tempo allemaal. Seffens is mijne goeie vriend Toon Prop weer daar!

NETTE: Komt die vandaag terug?

SUZAN: Ons Irma en onzen Hugo zijn just de deur uit.

BANNE: Den burgemeester zal z'n eindoffensief inzetten!

KELLY: We moeten nog afspreken wat we gaan doen tegen dat die komt! Deze keer moeten we goed voorbereid zijn.

SUZAN: Wat zouden ze van plan zijn?

JESPER: Ge zoudt u beter afvragen "wat ze NIET van plan zijn"!

KELLY: Eindelijk leven in de brouwerij!

NETTE: (trekt haar jas uit) Ik weet iets om de overbevolking van de politiekers te beperken.

KELLY: Laat horen, Nette!

NETTE: Wel, ge pakt twee bakstenen, ge lokt den burgemeester, ge slaagt die twee bakstenen tegen elkaar... met zijne kop ertussen en 't is koekenbak hé!

BANNE: Doet dat geen zeer...?

NETTE: Ge moet natuurlijk zorgen dat uw vingers daar niet tussen zitten, hé Banne!

JESPER: (gaat tot bij het plankje) Mannekes, kijk hier eens! Hier heb ik een plankske geïnstalleerd met wat bloem op. En dat plankske is verbonden met een koord die door de muur naar de toiletten loopt. Den Banne gaat in de toiletten staan, Toon Prop gaat hier zitten, wij bonken op de muur, den Banne trekt aan het koordje en de bloem valt op de kop van Toon Prop!

BANNE: Dat wordt lachen!

KELLY: De uitvinding van de eeuw!

JESPER: (gaat tot bij de krantenkiosk) Kelly kan de kranten boven hare winkel naar beneden laten donderen, Suzan zal aan deze koord trekken (bij buitendeur) als Toon Prop binnenkomt en Nette zal met nen emmer water in de toiletten gereed staan. Wat vindt ge ervan?

NETTE: Jamaar, wat moet ik met die emmer water doen?

JESPER: Kappen als er iemand binnenkomt, tiens!

NETTE: Jamaar...,

BANNE: Wat is er, Nette?

NETTE: Dat kappen, is dat...

BANNE: (onderbreekt) Kappen is kappen hé! Of hoort gij niet goed?

KELLY: En waar blijft gij, Jesper?

JESPER: Ik zal achter mijn loket kruipen en iedereen bijsturen met mijne megafoon. Begrijpt iedereen zo'n beetje wat 'm moet doen?

(Onderling gemompel)

JESPER: Is iedereen gereed...?

(Nette heeft ondertussen al postgevat achter de toiletdeur)

SUZAN: Als er maar geen doden vallen!

BANNE: Dat kunnen we niet garanderen. Hé Jesper...?

JESPER: Zo erg zal 't niet zijn zeker!

SUZAN: Wanneer gaan we ontbijten?

JESPER: Dat slagen we vandaag over. Daar hebben we trouwens geen tijd meer voor.

KELLY: Kom, iedereen op zijne post!

BANNE: Ik moet eerst nog efkes naar 't toilet.

KELLY: Is dat al van de schrik, Banne?

BANNE: Ik ben meer gewoon zenne!

SUZAN: 't Zal van die pillekes zijn!

JESPER: Welke pillekes?

SUZAN: Hij heeft een dozeke pillekes uit de kabas van dokter Hugo gehaald.

BANNE: Zèg, als ik moet trekken dan bonkt ge maar een paar keren goed op de muur hé!

(Banne wil af naar de toiletten maar Nette die achter de deur heeft postgevat kapt al direct een emmer water over z'n kop)

BANNE: (boos tot Nette) Gij se stomme geit, dat ge daar staat!

NETTE: Kappen is kappen, hé Banne!

BANNE: Jamaar, kijk hier nu, ik ben mestnat...!

NETTE: Ge hebt toch zelf gezegd dat ik moest kappen!

BANNE: (tandenknarsend tot Jesper, ad Nette) Zeg daar eens iets tegen voor ik hare nek omdraai!

NETTE: (reageert fel) Wat gaat gij doen, houtworm...?

JESPER: Okee, we zullen de rollen van Nette en Suzan omwisselen. Nette, gaat bij de koord aan de buitendeur staan en Suzan in de toiletten met den emmer water.

NETTE: Ge moet die lege emmer wel eerst opnieuw vullen, hé Suzan.

BANNE: (gepikeerd) Dat ziet ze zelf ook wel, uitgewaaide lantaarn van 't achtste knoopsgat...!

NETTE: (kwaad tot Jesper) Dat moet die geen twee keren zeggen hé...!

JESPER: (luid) Stilte...! En iedereen op z'n plaats...!

(Kelly gaat in haar krantenkiosk staan, Suzan en Banne gaan richting toiletten, Nette gaat bij de buitendeur staan en Jesper kruipt achter z'n loket)

NETTE: (plagend tot Suzan) Zorg dat den Banne z'n handen thuishoudt hé!
 BANNE: Zorg maar dat gij niet aan de verkeerde koord trekt, overjaarse Miss Piggy...!
 JESPER: Is 't nu bijna gedaan met die ambras? Klein jong...!
 NETTE: Dat moet gij zeggen, snotneus! Ik ben 15 jaar ouder dan gij!
 BANNE: (ad Nette) Wat heeft die vandaag gegeten?

(Banne en Suzan af naar de toiletten)

NETTE: (roept Banne scheldend na) Springbonen! Terrorist...! Vrouwenversierder...!
 Bloedzuiger...!
 KELLY: Och Nette, dat is de liefde die tussen die twee begint te werken!
 NETTE: Als dat liefde is dan ga ik morgen binnen voor non!
 JESPER: Stop nu eens met dat gezever en hou de wacht bij de deur! Gij verwittigt ons als ze 'r aankomen hé!
 NETTE: Wie zal er bij mij nog aankomen? Ik ben daar toch veel te oud voor!
 JESPER: (door megafoon) Ik bedoel "den burgemeester en zijn gevolg"...!

(Vervelende pauze tijdens het wachten)

NETTE: (stil naar Jesper) Ik denk dat die bromvlieg hare geest gegeven heeft.
 JESPER: Waarom?
 NETTE: Ik hoor of zie ze niet meer!
 JESPER: Nee, ze leeft nog!
 NETTE: Hoe wete gij dat?
 JESPER: Ze zat vannacht nog op m'n kont!
 NETTE: Is 't vannacht weer van d'at geweest, ja? Viezerikken! De jeugd van tegenwoordig denkt aan niks anders meer!
 JESPER: Uw schapen toch ook niet!
 KELLY: Dat is de natuur die werkt!
 NETTE: Met wat voor ne natuur zit gij dan...! Mijn schapen zijn nog beter opgevoed dan gij!
 JESPER: Nette, doe uw werk en hou de vijand in de gaten!
 NETTE: Maar dat kan hier nog uren duren!
 JESPER: (tot Kelly, ad Nette) Die begrijpt dat niet hé!

(Kelly en Jesper willen even tot bij Nette komen)

NETTE: (jaagt hen plots de stuipen op het lijf) Maak dat ge weg zijt...!
 KELLY: Waarom?
 NETTE: Daar zijn ze...!

(Jesper en Kelly verschansen zich op hun plaats, even later komen hun hoofden traag tevoorschijn)

NETTE: (lacht zich te pletter) Eén april...!
 JESPER: (protesteert) Is dat nu ne moment om grappen uit te halen? Trouwens, we zijn nog maar in januari!
 NETTE: Er mag toch al eens gelachen worden zeker!

(Suzan komt van de toiletten)

JESPER: En wat komt gij nog doen...?

SUZAN: Ik moet van den Banne komen zeggen dat 'm krampen krijgt in zijnen arm van dat koordje vast te houden!

NETTE: Kan die dat zelf niet komen zeggen?

JESPER: Zeg tegen den Banne dat ik 'm seffens dat koordje in zijne neus steek als 'm zijne mond niet houdt...!

SUZAN: Aan welke kant, links of rechts...? (met lachje) Grapke Jesper! (af naar de toiletten)

JESPER: We zullen eens zien of ze straks nog zo lachen!

KELLY: Jesper...?

JESPER: Wat is 't?

KELLY: (op haar sokken) Ik euh... ik zou eens naar de wc moeten!

JESPER: Gaat gij nu ook nog beginnen...?

KELLY: Ja zèg, ik heb mezelf niet gemaakt hé!

JESPER: Dan slaagt ge er maar ne stop in!

KELLY: Zèg...!

NETTE: (loert aan de buitendeur) Ze zijn er...!

JESPER: 't Is weer om te lachen zeker...?

NETTE: Nee, 't is echt! Den burgemeester loopt op kop! Hij ziet zo rood als ne kalkoen van colère! De Hugo is er ook bij en... en...! Is dat Irma...? Amaai Jesper, ge gaat seffens verschieten van uw Irma zenne! (kruipt achter de zitbank bij buitendeur, houdt de koord gereed)

(Toon Prop, Hugo en Irma komen binnen. Irma draagt een fel gekleurde minirok, hoge hakken en een diep uitgesneden decolleté. Op het eerste zicht lijkt ze sexy gekleed maar het valt nogal belachelijk uit. Toon Prop doet een stap voorwaarts, Nette trekt aan de koord, Toon Prop struikelt op de grond)

NETTE: (lacht Toon Prop uit) Haha, gij zijt bijna gelijk de paus. Die kust ook overal de grond als 'm ergens komt!

TOON PROP: (dreigt) Gij komt hier vandaag niet levend buiten!

NETTE: Ach gij, se vliegenvanger...! (ad buste van Irma) En gij houdt uitverkoop van uwe groentewinkel zeker?

IRMA: Bemoei u met uw eigen zaken!

NETTE: Zorg maar dat die tweeling van u geen valling pakt... (ad minirok) ...en dat uw stopcontact nog marcheert als de wind eronder schiet!

(Jesper intimideert van achter z'n loket door in z'n megafoon geluiden van kip, geit en ezel te imiteren)

IRMA: Dat is onzen Jesper! (tot Nette) Waar zit die ergens?

NETTE: In z'n vel als 'm niet gestroopt is!

HUGO: En waar is m'n dokterstas?

NETTE: Die staat daar in de gazettenwinkel.

(Hugo gaat tot vóór de krantenkiosk staan en steekt z'n hoofd vooruit. Kelly laat d.m.v. een stok de kranten op het hoofd van Hugo donderen)

HUGO: (pijnkreet) Auw...!

TOON PROP: Dat is weer een streek van Jesper Van Barneveld!

JESPER: (komt tevoorschijn achter z'n loket) Wie klapt daar achter mijne rug? (monstert Irma) Amaai, gij hebt onder een van mijn treinen gezeten zeker?

IRMA: Da's mijne nieuwste outfit!

JESPER: Zorg maar dat ge geen fit onder uwe minirok krijgt, met zo'n vriesweer!

TOON PROP: (fluistert naar Irma en Hugo) We moeten uwe vent kost wat kost van achter zijn loket proberen weg te lokken!

HUGO: Ja, en dan pakken we 'm en we sleuren 'm mee naar buiten!

IRMA: Hoe gaan we dat doen?

TOON PROP: Let maar eens op...!

(Toon Prop wil plaatsnemen op een zitbank. Nette tracht er onrechtstreeks voor te zorgen dat hij de zitbank onder het plankje neemt)

NETTE: Ga maar ergens anders zitten! Hier zit ik...! (eventueel) En daar ook...! (net zolang tot Toon Prop op de bank onder het plankje zit)

TOON PROP: (tot Irma) Zet u hier eens naast mij!

(Irma zet zich naast Toon Prop. Kelly maakt een gebaar naar Jesper dat het tijd is om op de muur te kloppen, maar Jesper maakt een tegengebaartje van "wachten". Toon Prop tracht nu Jesper weg te lokken door Irma enkele keren fel overdreven te kussen. Maar dat loopt fataal af want Kelly bonkt op de muur en een dikke wolk bloem valt op hun hoofd)

IRMA: (slaat de bloem van haar kleren en hoest) Op mijn schoon kleren! Lafaards...!

NETTE: Gij zijt precies Sinterklaas!

TOON PROP: (woedend) Miljarde...! Miljarde...!

JESPER: Was 't lekker, Toon Prop?

NETTE: (pesterig) Nog een ei met wat melk en 't zijn pannenkoeken!

(Toon Prop ontdekt het koordje dat naar de toiletten leidt. Hij opent onmiddellijk de deur. Maar daar kapt Suzan een emmer water over z'n kop)

TOON PROP: Help, ik kan niet zwemmen...! (razend tot Jesper) Daar gaat ge gegarandeerd spijt van krijgen...!

(Zelfs Hugo moet ermee lachen)

TOON PROP: (gepikeerd tot Hugo) En als gij nog ene keer lacht dan zal ik er persoonlijk voor zorgen dat gij uw dokters-diploma terug kunt inleveren! Verstaan, mislukte pillendraaier...!

(Hugo beheerst zich en wil slijmend met z'n zakdoek de bloem van Toon Props gezicht vegen. Toon Prop wil dat echter niet en slaat op z'n handen. Suzan komt van de toiletten. Banne wil haar volgen maar Suzan slaat de deur achter haar te vroeg dicht, tegen de neus van Banne. Nu komt Banne met een rode neus tevoorschijn)

SUZAN: Is 't gelukt, Jesper?

BANNE: (ad Toon Prop en Irma) Zo te zien wel! (lacht)

TOON PROP: (tot Banne) Gij hebt mijne portefeuille gestolen hé!

SUZAN: Zoiets doet den Banne niet!

TOON PROP: Dat durft 'm niet zeker! Ik ken die zakkenroller al langer dan van vandaag!

SUZAN: Den Banne is genen dief!

BANNE: Ik geef toe, meneer den burgemeester, dat ik mijn hand in uwe jas gestoken heb. Maar ge moet toegeven dat het toen zeer koud was hé!

TOON PROP: Die zever moet ik allemaal niet weten! Ik wil mijne portefeuille terug! En rap een beetje of ik plak hier seffens iedereen tegen de muur...!

(Banne overhandigt hem z'n portefeuille)

IRMA: Jesper, ik kan niet begrijpen dat gij als ordentelijke burger zo'n gepeupel als clochard Banne, zotte Nette, vuil Suzan en stripteasedanseres Kelly toelaat in uw station!

(Algemeen protest)

NETTE: Wat vertelt gij daar allemaal over mijne persoon?

(Nette wil op Irma stuiken, Toon Prop houdt haar tegen maar Nette plant haar schoen op zijn voet)

TOON PROP: (pijnkreet) Aaaa...! Mijn eksterogen!

NETTE: Uierzalf aansmeren, dat gebruik ik voor m'n schapen ook!

HUGO: (steeds met de handen in z'n zakken tot Toon Prop) Wat gaan we doen? Hierblijven haalt niks meer uit. We halen geen resultaat met ons drieën!

TOON PROP: Dat is maar normaal als ge zoals gij heel den dag rondloopt met de handen aan uw stuur!

HUGO: Zèg, ik ben dokter hé! Genen bokser!

TOON PROP: Hoe noemt gij dat? Dokter...? Gij zijt nog te stom om mijnen hond te onderzoeken!

IRMA: Hugo, laat onzen burgemeester gerust!

HUGO: Ma, ik...

IRMA: (onderbreekt) En spreek me niet tegen!

HUGO: (met gebogen hoofd) Ja Ma!

TOON PROP: (tot Jesper) We zullen seffens eens met het hele politiekorps terugkomen!

JESPER: Ziet ge wel, Toon Prop kan niks alleen!

NETTE: Zelfs nog niet fatsoenlijk een vrouw kussen, haha!

TOON PROP: (verlangt streng van Hugo dat hij de deur voor hem opent) De deur...!

JESPER: (als Hugo de deur wil openen) Hugo, gij se mouwveger! Zoiets hebt ge zelfs voor mij nog nooit gedaan. Slijmbal dat ge daar staat...!

(Hugo haalt z'n schouders op en samen met Irma en Toon Prop af. Hugo is z'n dokterstas vergeten)

KELLY: De operatie is geslaagd!

BANNE: Daar drinken we op! (stuit op ontkenkende blik van Jesper) Dan pakken we er nog een pilleke op! (slikt een pil)

NETTE: (bekijkt het doosje) Dat zijn zetpillen...!

BANNE: En dan...? Is dat niet goed tegen een borstvalling? Dan lost toch alles!

NETTE: Jawel, maar die moeten er langs vanachter in en niet langs boven!

BANNE: Da's eender, als ze maar op hun plaats terechtkomen. (slikt door, dan tot allen) Nog iemand goesting in een pilleke...?

NETTE: Nee, wij mankeren niks!

BANNE: Dat zou ik van u niet zo direct durven zeggen!

JESPER: Gaat dat spelleke weer opnieuw beginnen?

SUZAN: Wat gaan we doen als seffens de politie komt?

JESPER: Tegen dat Toon Prop z'n politiekorps gemobiliseerd heeft is 't terug zomer! Zijn agenten hangen toch ergens zat aan den toog!

NETTE: Jesper, mag ik eens efkes uwe jas passen? (combineert met kepie, fluitje en seinplaatje) Hoe sta ik ermee?

KELLY: Gij zijt nen echte stationschef!

SUZAN: (voelt plotseling aan haar buik, korte pijnkreet) Oooh...!!

BANNE: Is er iets, Suzan...?

NETTE: (denigrerend tot de rest, ad Banne) Is er iets, vraagt die! Dat kind kan elk moment bevallen zèg! (luid in het oor van Banne) Nee, 't is ne scheet die vastzit...!

SUZAN: Precies dat ik m'n eerste weeën krijg...!

BANNE: (lichtjes in paniek tot Jesper) 't Gaat beginnen...! 't Gaat beginnen...!

JESPER: Geen probleem. 't Zal toch weeral loos alarm zijn!

NETTE: Just. Dat is zo bij m'n schapen ook! Als die beginnen te blèten dan duurt 't meestal nog drie dagen!

SUZAN: Watte...? Nog drie dagen...? Die pijn kan ik geen drie dagen meer volhouden!

JESPER: 't Is toch niet echt bezig hé...?

SUZAN: Ik vrees van wel!

BANNE: (raakt nu helemaal in paniek) Jammaar, dan moeten we iets doen hé...!

KELLY: Waar moet die bevallen?

BANNE: (wijst de buik van Suzan aan) Hier! Ziet gij die bult op hare buik niet...!

KELLY: Ik bedoel hier of daar...?

JESPER: Op een van de zitbanken.

SUZAN: Toch hier niet zeker waar iedereen bij is!

BANNE: Waar dan...?

JESPER: In de toiletten!

KELLY: Ik zal daar alles in gereedheid brengen. (stapt richting toiletten)

JESPER: Warm water kunt ge pakken bij den drankautomaat hé!

KELLY: Ik heb geen wisselgeld!

(Een bezorgde Banne geeft Kelly wat wisselgeld)

KELLY: Da's ook den eerste keer dat gij iets weggeeft! (af naar de toiletten)

JESPER: Ik wil nog propere doeken. Heeft er iemand...

BANNE: (onderbreekt) Ik zal m'n onderhemd uittrekken!

JESPER: Hoelang hebt ge dat al aan?

BANNE: Nog maar een maand of drie...!

JESPER: Dan zal ik wel wat gazetten pakken om die baby in te wikkelen.

(Jesper raapt wat kranten bij elkaar)

BANNE: (inspecteert een krant, dan tot Jesper) Toch deze gazet niet, hé Jesper!

JESPER: Waarom niet?

BANNE: Ik heb liever euh... dat ge de Gazet Van Antwerpen pakt!

(Jesper verwisselt de kranten)

JESPER: (tot Nette) Geef mijne jas eens terug! (terwijl Nette de treinjas uittrekt) Hopelijk is 't kindje geboren tegen dat ons Irma en den burgemeester terug zijn met hun politiemacht. (af naar toiletten met zijn jas, enkele kranten en de dokterstas)

BANNE: (troost Suzan) Gaat 't nog, chouke?

SUZAN: 't Doet een beetje zeer!

BANNE: Kinnekes kopen doet altijd zeer. Dat is al eeuwen zo.

NETTE: Hij gaat 't weten zenne! Bij m'n schapen is dat toch niet zo.

BANNE: Natuurlijk, uw schapen kunnen niet klappen! (tot Suzan) Mag ik u ne kus geven?

SUZAN: Ja. Maar dan moet ge wel met allebei uw handen m'n oren vasthouden!

BANNE: Waarom?

SUZAN: Anders ben ik misschien mijne portefeuille ook kwijt! (voelt weer aan haar buik, dan pijnkreetje) Auuuw...!

NETTE: Och, seffens is dat allemaal voorbij. Ik leg daar bij m'n schapen niet zoveel eieren onder zenne!

BANNE: (tot Nette) Zèg, Suzan gaat niet lammeren hé!

NETTE: 't Is te hopen voor dat 't een schoon kindje is! Ik heb er ooit gehad met drie poten en zo'n bakkes! Die kunt ge maar best direct doodkloppen! Dan heb ik er nog eens gehad die verkeerd zaten...

BANNE: (onderbreekt) Nu is 't genoeg hé!

NETTE: 't Is te hopen dat 't geen drieling is!

BANNE: (wil haar het zwijgen opleggen) Nette...!

NETTE: Dan noemt ge ze maar "Binnen, Banne en Buiten"!

(Suzan ziet merkbaar af)

BANNE: (tot Nette) Nu moet ge toch maar eens efkes uwe mond houden. Als die kleine dat allemaal hoort dat wilt 'm er seffens niet meer uitkomen!

NETTE: Bij mijn schapen is dat toch anders zenne!

SUZAN: Oei...!

BANNE: Wat is er...?

SUZAN: Mijn water is precies gebroken...!

BANNE: Nu dat ge 't zegt, mijn neus ook, denk ik! (voelt aan z'n neus)

NETTE: Dan wordt het stilaan tijd voor de operatie! (opent de deur naar de toiletten en roept naar binnen) Is dat hier nog niet gereed want haar water is al gebroken?

(Jesper komt in deuropening staan. Hij heeft z'n jas omgekeerd aan, achteraan dichtgeknoopt, zakdoek voor de mond en een hoedje van krantenpapier staat op z'n hoofd. Het is duidelijk een noodoplossing voor een gynaecoloog)

JESPER: Nee, we zijn nog warm water aan 't pakken.

NETTE: Gij zijt precies dokter Spock!

JESPER: En hou deze deur zoveel mogelijk dicht hé zodat die bromvlieg niet naar hier komt! (terug af naar de toiletten)

NETTE: Hij heeft gelijk! Die vlieg moest eens binnenvliegen als 't kot openstaat!

BANNE: Amaai merci met u!

NETTE: Ik bedoel wel de deur, hé meneer!

JESPER: (luid OFF vanuit de toiletten) We zijn gereed!

(De toiletdeur blijft onder volgende dialoog op een kier staan. Nette speelt de schakel tussen Jesper in de toiletten en Banne op de zitbank)

NETTE: (steekt haar hoofd naar binnen) Zeg 't maar! - - - (dan tot Banne) Ge moet ze kalm houden, zegt 'm. - - - Ze moet al beginnen persen, zegt 'm! - - - Tussendoor diep water halen, zegt 'm.

BANNE: Waar moet ik water halen...?

NETTE: (verbetert) Nee, 't is ademen...!

(Suzan perst. Banne perst zelf even hard mee)

BANNE: (tot Suzan) Allé kom, nog eens...! En nu nog eens...! En nu nog een beetje harder...! Ik voel dat 'm al aan 't komen is...! Efkes ademhalen..., en nu nog eens heel hard persen...! (voelt plots met de ene hand aan z'n eigen buik en met de andere hand op z'n achterwerk)

NETTE: Wat is 't...?

BANNE: Bij mij is er ook iets aan 't komen precies...!

NETTE: (met pesterig lachje) 'k Ben eens benieuwd hoeveel centimeter opening dat jij hebt, ha ha...!

BANNE: (wil af naar de toiletten) Ik moet eerst mijne rug gaan uitschudden!

NETTE: Dat gaat niet!

BANNE: Waarom niet?

NETTE: Gij moogt daar niet binnen of alles is besmet!

BANNE: Wat moet ik dan doen?

NETTE: Wachten, gelijk uw vrouw!

BANNE: (met brede smile tot Suzan) Hoort ge wat die zegt? "Uw vrouw" zegt die!

NETTE: Ik bedoelde wel "die vrouw" hé...!

(Kelly op van de toiletten. Ze ontfermt zich over Suzan)

KELLY: Gaat 't nog, kind? Kom, we gaan naar 't operatiekwartier! (leidt Suzan af naar de toiletten en komt zelf direct terug)

BANNE: (in alle staten) Moet jij daar niet gaan helpen?

KELLY: De Jesper zal dat wel alleen klaarspelen!

BANNE: Jammaar, de Jesper is verantwoordelijk als er iets verkeerd loopt hé! (roept luid aan de deur) Jesper, 't Is genen TGV hé...!

NETTE: (kalmeert Banne) Ge moet die mens niet storen!

(Banne loopt rusteloos heen en weer. Hij rolt z'n baret op van nervositeit)

NETTE: (ad Banne) Die doet precies of HIJ is de vader!

JESPER: (steekt z'n hoofd binnen) Geef me eens een nijptang en ne schroevendraaier...!

BANNE: Wat gaat jij daarmee doen?

JESPER: (luider) Een nijptang en ne schroevendraaier, heb ik gezegd...!

(Nette haalt de gereedschapskist tevoorschijn van achter het loket en geeft Jesper nijptang en schroevendraaier)

JESPER: Merci. (verdwijnt weer)

BANNE: (ad Jesper) Wat is die daarbinnen van zin...?

NETTE: Dat heb ik bij m'n schapen niet nodig!

KELLY: De Jesper weet wel wat 'm doet!

NETTE: Van treinen kent 'm alles, maar van kindekes kopen heeft m' precies niet veel verstand!

JESPER: (steekt z'n hoofd weer binnen) Geef me eens rap nen Engelse sleutel!

BANNE: (verbaasd) Den Engelse sleutel...?

(Nette geeft hem de Engelse sleutel. Jesper verdwijnt weer)

BANNE: 't Is precies iets serieus hé...!

JESPER: (steekt z'n hoofd weer binnen) De ijzerzaag...!

BANNE: (nog meer verbaasd) De ijzerzaag...?

(Nette geeft hem de ijzerzaag. Jesper verdwijnt weer)

BANNE: Wat is die met al dat materiaal van plan...? (roept luid naar de deur) Hey Jesper, dat is genen bulldozer hé...!

(Jesper komt vermoeid binnen en sluit de deur achter zich. Hij droogt z'n bezweet gelaat)

BANNE: (benieuwd tot Jesper) En...? Ne jongen of een meiske...?

JESPER: (zuchtend) Ik krijg dat dokterskabaske niet open...!

BANNE: Jamaar, jamaar...

JESPER: Ik zal nog eens proberen. (terug af naar de toiletten)

(Banne wil naar de toiletten)

NETTE: (duwt Banne terug neer op de zitbank) Zitten gij...!

(Angstige en nerveuze momenten volgen)

BANNE: Als dat maar goed afloopt!

KELLY: Haar lot ligt in de Jesper z'n handen!

BANNE: Jamaar, die gaat toch niks aanvangen hé! (wordt door Nette weer op zitbank geduwd) Laat me nu toch eens gaan kijken!

KELLY: Nee Banne, daar kunt gij niks gaan doen! Dit moet Suzan alleen doen!

BANNE: Weet de Jesper wel wat 'm allemaal moet doen?

NETTE: Als 'm dat nu nog niet weet, zèg! Hij loopt hier al van gisteren rond met zijne neus in dat boek!

KELLY: (stelt Banne gerust) Alles komt in orde.

BANNE: En als de Jesper nu eens niet tegen al dat bloed kan? En als 'm nu eens flauwgevallen is? En als 'm nu eens...

(Plots horen we op de achtergrond het geween van een pasgeborene)

BANNE: (er verschijnt een brede smile op z'n gelaat) Luister eens..., 't is precies een engeltje dat zingt...!

(Jesper komt binnen met de baby die in krantenpapier is gewikkeld)

JESPER: Het zal ne stationschef worden!

BANNE: Waarom?

JESPER: Omdat er een choupapke aanstaat...!

BANNE: Merci Jesper! Merci...! (wil Jesper omhelzen)

JESPER: Pas op voor dat kinneke, Banne...!

BANNE: (doet z'n baret af, ad baby) Mag 'm mijn potske eens passen...?

NETTE: (resoluut) Nee!

BANNE: Waarom niet?

NETTE: Dan gaat dat kind denken dat 'm in den dierentuyn is terechtgekomen met al die luizen en die vlooiën...!

KELLY: (tot Jesper) En met de moeder alles goed...?

JESPER: Alles okee!

KELLY: Ik zal eens efkes gaan kijken! (af naar de toiletten)

BANNE: (tot Jesper, ad baby) Mag ik 'm ook eens efkes vasthouden?

JESPER: Maar voorzichtig hé.

(Banne neemt de baby over van Jesper)

NETTE: Moet ge dat kindeke zó vastpakken? Precies dat ge een konijn vast hebt! Laat mij die kleine maar eens pakken!

BANNE: Laat 'm niet vallen hé...!

(Banne geeft de baby aan Nette)

NETTE: (bewondert de baby) 't Is potverdekke just een klein schaapke! En schoon pootjes dat 't heeft! Zijne pels zal rap volgroeid zijn! (blaas als een lammetje) Mèèèè...! Mèèèè...!

BANNE: Nette, geef dat kind terug! Seffens denkt 't nog dat 't een echt schaap is met die lelijke smoel van u!

(Jesper heeft ondertussen zijn kleren weer netjes aangetrokken en wil langs het perron naar buiten gaan)

NETTE: Waar gaat gij naartoe, Jesper?

JESPER: Ik ga de volgende trein tegenhouden. (af met seinplaatje naar het perron)

NETTE: Okee, dan kan ik eindelijk mee naar Antwerpen. (zet haar valies gereed) Ik zal eerst de moeder nog eens rap gaan feliciteren.

BANNE: Nette, kijk eens in de schaftzak van de Jesper!

NETTE: Waarom?

BANNE: Daar zit iets in. Geef dat maar aan Suzan en zeg dat het mijn cadeauke voor haar is!

NETTE: (haalt het piepklein bloempotje uit de schaftzak van Jesper) Is dat alles...! Dat dingske heeft ook te lang in de kou gestaan zeker? (met bloempotje af naar de toiletten)

BANNE: (blij) Wie had dat ooit gedacht dat ik hier nog met nen baby in m'n armen zou staan! (zet z'n zwarte baret stiekem op het hoofdje van de baby) Gij zijt precies een echt clochardke...! (maakt overdreven speelse bewegingen naar de baby)

(We horen het geluid van een stoppende trein)

BANNE: (tot baby ad perron) Daar se..., Nonkel Jesper houdt 'm begot nog tegen ook se! Da's ne straffe gast hé! (zingt) Slaap kindeke slaap, daarbuiten loopt een... een geit, een geit met witte voetjes en drinkt z'n whisky zo zoetjes, slaap kindeke slaap!

JESPER: (komt terug binnen langs het perron) Waar is Kelly?

BANNE: Bij Suzan.

JESPER: (klopt op de deur) Kelly, 't nu of nooit hé...!

(Nette en Kelly komen van de toiletten)

NETTE: (merkt iets door de deur van het perron) Wat is dat daar...?

JESPER: Den trein naar Antwerpen!

NETTE: Wel, hebt ge ooit van uw leven....! Jesper, gij zijt ne krak!

JESPER: Banne, ge moet me beloven dat gij voor Suzan en haar kind gaat zorgen!

BANNE: (nog steeds in euforie) Okee stationschef.

KELLY: Ook als hier seffens 25 politieagenten binnenkomen hé!

BANNE: Laat ze maar komen. Ik kan op dit moment ne straaljager tegenhouden als 't moet...!

(Ondertussen heeft Nette haar supergrote voorhamer naar binnen gehaald)

JESPER: (tot Nette) Gaat gij nu met ons mee naar Antwerpen? Den trein staat te wachten hé! (stoot op de voorhamer) Wat is dat...?

NETTE: (fier) Dat is nu "de Jos"! Dat zijn geen prullen hé!

KELLY: Die gaat ge toch niet meenemen naar Antwerpen?

NETTE: Nee, ik blijf hier. Ik ga den burgemeester laten kennismaken met "de Jos"! Wie gaat dat krapuul anders tegenhouden? Dat 'm zijne kop nu maar eens durft laten zien! (zwaait met de voorhamer)

BANNE: Overschat uzelf maar niet!

NETTE: Ik ben in mijne schapestal eens ooit aangevallen door ne ram! Maar zit in mijnen diepvries. (tik met een vinger op haar borst) Ikke, tegen de grond geklopt met "de Jos"!

(Ondertussen staan Jesper en Kelly klaar om te vertrekken)

BANNE: (tot Jesper) Waar is mijn fles sherry?

KELLY: Die nemen wij mee naar Antwerpen!

JESPER: (bij deur naar perron, nog tot Nette en Banne) De laatste doet het licht uit hé...!!

NETTE: (roept hen nog na) En doe de groeten aan mijn zuster in Antwerpen!

(Jesper en Kelly af langs het perron)

NETTE: (tot Banne) En ga nu de moeder maar eens feliciteren!

(Banne met de baby af naar de toiletten. Toon Prop, Irma en Hugo stormen binnen. Hugo met de injectienaald in aanslag. Ze laten de buitendeur openstaan. Nette in dreigende houding met haar voorhamer)

NETTE: Als ik u eens moet strelen met "de Jos" dan hoeft ge 't maar te zeggen.

TOON PROP: (wijst door de buitendeur) Ziet ge ginder al die agenten staan? Eén kogeltje door uwe kop en ge valt hier als nen blok tegen de grond!

IRMA: Waar zit mijne vent...?

(We horen op de achtergrond de trein vertrekken)

IRMA: (haar frank valt plots) Natuurlijk! Die zitten op die trein hé...!

TOON PROP: (brult luid naar buiten tegen z'n manschappen) Hou die trein tegen...! Hou die trein tegen...!

HUGO: Hoe kunnen zij die tegenhouden?

IRMA: (roept luid tot de manschappen) Schiet de banden kapot!

(Irma en Toon Prop willen af langs het perron. Maar Nette gooit zich dreigend voor deur perron)

NETTE: Niemand passeert hier! Of hij krijgt nen trek van "de Jos"...!

TOON PROP: Hugo, stop die naald in haar lijf...!

(Schermutseling. Nette slaat met de voorhamer naar Toon Prop, maar raakt hem niet. Ze lost de zware voorhamer, neemt dan het seinplaatje)

TOON PROP: Kom helpen, Irma...!

IRMA: Wat moet ik doen?

TOON PROP: Sla met die hamer op hare kop...!

IRMA: (probeert maar krijgt de voorhamer niet van de grond) Jamaar, ik kan 'm niet van de grond krijgen!

HUGO: (probeert, maar dat mislukt ook) En ik ook niet!

TOON PROP: Wat kunt gij eigenlijk wel...?

(Dan wil Toon Prop proberen om de hamer van de grond te krijgen, maar Nette slaat met het seinplaatje op zijn hoofd waardoor Toon Prop tegen de grond valt)

HUGO: Wacht maar eens...! (valt Nette aan met z'n injectienaald)

NETTE: (pakt de picure af) Zeg maar tegen tante Nette waar dat ge een prikske wilt hebben...!

HUGO: (angstig tot Irma) Ik ben weg hé! (af langs buitendeur)

TOON PROP: (brult hem na) Bangerik...! Broekschijter...! Verwend joenk...!

IRMA: Gaat 't nog, Toon? (wil hem troosten)

TOON PROP: (boos tot Irma) Blijf van m'n lijf! 't Is allemaal uw schuld...!

IRMA: Watte...? (geeft Toon Prop een tik tegen z'n wang)

TOON PROP: Waarom doet ge dat nu?

IRMA: Er zat een bromvlieg op uw gezicht!

NETTE: (ad vlieg) Weeral ene die de winter niet overleeft!

(Irma wil er boos vandoor. Toon Prop wil haar tegenhouden)

TOON PROP: Waar gaat ge naartoe?

IRMA: Naar huis!

TOON PROP: En ikke dan...?

IRMA: Gij...? Gij zijt ne slappeling! De volgende keer zal IK eens opkomen bij de verkiezingen! (af langs buitendeur)

TOON PROP: (roept haar na) Zo goedkoop komt gij er niet vanaf! (wil Irma achterna lopen)

(Bij het passeren stopt Nette de injectienaald in het achterwerk van Toon Prop)

NETTE: Slaapwel, meneer den Burgemeester!

(Toon Prop valt bewusteloos neer)

DOEK